

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 157

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 8, divendres 18 de gener de 2019

Presidència de l'I. Sr. David Mejía Ayra

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Preguntes acumulades al director de Televisió de Catalunya relatives a la cobertura prevista del judici als polítics catalans empresonats preventivament 323-00072/12 i 323-00080/12	4
Preguntes acumulades al director de Televisió de Catalunya relatives als darrers canvis en el programa <i>Preguntes freqüents</i> 323-00075/12 i 323-00081/12	6
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament i la difusió per TV3 d'accions de grups separatistes el 21 de desembre de 2018 323-00079/12	9
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'adaptació de la programació al seguiment dels judicis sobre el procés independentista 323-00074/12	12
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'objectiu de la reincorporació de Joaquim Maria Puyal a l'emissora a través del programa <i>El matí de Catalunya Ràdio</i> 323-00076/12	13
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els programes <i>El suplement de Catalunya Ràdio</i> i <i>La transmissió d'en Torquemada</i> quatre mesos després del canvi dels presentadors 323-00082/12	14
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tractament i la difusió per TV3 dels atacs a periodistes el 21 de desembre de 2018 322-00062/12	16
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contingut i la programació dels canals de la Corporació 322-00066/12	18
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les tasques dels treballadors de l'emissora 323-00084/12	21
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment dels acords interns amb els professionals de la Corporació 322-00057/12	23

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'estat econòmic al tancament de l'exercici del 2018 i la incidència que hi ha tingut l'evolució dels ingressos per publicitat	25
322-00058/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'afectació en la producció interna de la reducció d'hores setmanals treballades	26
322-00059/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment dels deures constitucionals pels òrgans de govern de la Corporació i els òrgans de direcció dels mitjans de comunicació que gestiona	27
322-00060/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el nou estatut professional dels mitjans de la Corporació	29
322-00063/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els professionals de TV3 que participen en publicitat comercial	30
322-00064/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la Corporació	32
322-00067/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del principi de garantia del pluralisme polític en el programa <i>Educar sota sospita</i> de TV3	34
323-00077/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del deure constitucional de garantir el principi de pluralisme polític	37
323-00078/12	
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les dades d'audiència del 2018	39
323-00073/12	
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les audiències de l'emissora del 2018	40
323-00083/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les avaluacions de la qualitat i l'audiència als mitjans de comunicació de la Corporació	44
322-00061/12	
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals l'espai català de comunicació audiovisual	46
322-00065/12	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmales i Thió, Anna Geli i España, Aurora Madaula i Giménez, Eduard Pujol i Bonell i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jenn Díaz Ruiz, Gemma Espigares Tribó i Gerard Gómez del Moral i Fuster, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem i Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió la vicepresidenta i presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bon dia a tots i a totes. Benvinguts a aquesta nova Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. En primer lloc, donar la benvinguda als directius de la corporació, a tots els membres de la corporació i als assistents de la comissió.

Si tinguessin els grups parlamentaris alguna substitució que sol·licitar?

Josep Riera i Font

Sí, no ha arribat encara, però la diputada Anna Geli substitueix el diputat Toni Morral. I volia demanar també, que ja ho hem parlat, d'agrupar les preguntes 1 i 2, perquè són sobre el mateix tema, i també d'agrupar la 3 i la 4, que també són sobre el mateix tema.

El president

Gràcies, senyor Riera. En tot cas, si els altres grups parlamentaris no tenen cap inconvenient a agrupar aquestes preguntes?

Senyora Ribas.

Marta Ribas Frías

Bon dia, president. Sí, en el cas de la pregunta número 1, que és la meva, no tinc cap problema en agrupar-la amb la 2.

El president

Senyor Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Cap problema tampoc per agrupar la 4 o la 3, i per anunciar també que havia demanat abans la substitució –no ha arribat encara–, però la diputada Gemma Espigares substituirà la diputada Raquel Sans.

El president

D'acord.

Hi ha alguna paraula més demanada? No?

Preguntes acumulades al director de Televisió de Catalunya relatives a la cobertura prevista del judici als polítics catalans empresonats preventivament

323-00072/12 i 323-00080/12

Doncs, si els sembla, començarem amb el punt 1 de l'ordre del dia, que són preguntes a respondre oralment a la omissió de control de la corporació catalana.

Per tant, passem a la primera pregunta i a la segona, que les agrupem, dirigides al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura prevista del judici als polítics catalans empresonats preventivament, i la formula, en primer lloc, la diputada de Catalunya en Comú Podem, la senyora Marta Ribas. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Sí, bé, així de simple, quina és la cobertura que tenen prevista des de Televisió de Catalunya sobre aquest judici al Tribunal Suprem als polítics catalans empresonats preventivament.

El president

Gràcies. Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Sí, som a les portes d'un dels moments més transcendents de la història recent i no tan recent del nostre país, el judici als fets a l'entorn del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre de 2017.

No és la primera vegada que l'Estat espanyol empresona el Govern de Catalunya i que reprimeix expressions plenament democràtiques. Aquesta vegada, l'Estat jutja una colla de dones i homes que han permès..., que han posat urnes perquè tots els catalans s'expressessin o que han permès els debats al Parlament o que han fet que totes les manifestacions que s'han fet durant anys hagin estat sempre pacífiques.

Semblava que en ple segle XXI, en un estat de la Unió Europea, no seria possible una presó preventiva ignominiosa basada en relats policials i de la fiscalia que falsegen la realitat. Ni tampoc un nou exili perquè es persegueixen drets civils i polítics fonamentals; ni tampoc un judici amb unes acusacions i peticions de pena que ja han estat descartades pels tribunals europeus que han entrat a valorar els fets arran de les ordres d'extradició, totes rebutjades. Uns fets que només admeten l'absolució dels acusats, però per als quals es demanen penes de molts anys de presó. És aquesta la magnitud i la transcendència del judici que està a punt de començar al Tribunal Suprem espanyol.

Davant d'un esdeveniment com aquest, és d'esperar que la televisió nacional de Catalunya en faci una cobertura exhaustiva, perquè tots els ciutadans catalans, i fins i tot els possibles espectadors de tot el món, puguin rebre la màxima informació i perquè tinguin tots els elements necessaris per fer-se una idea fidedigna del que està passant, i encara més tenint en compte que la majoria de mitjans de comunicació espanyols, més que informar entre el conflicte entre Catalunya i Espanya, molt sovint han pres part en la manipulació dels fets.

Per tot això, senyor Sanchis, li demanem que ens expliqui quina cobertura d'aquest esdeveniment hi ha prevista a la televisió que vostè dirigeix i que pugui satisfer la necessitat informativa dels catalans.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bé, gràcies als dos diputats també.

Bé, a part de les reflexions que acaba de comentar el senyor Riera, hi ha reflexions que són potser menys estrictament polítiques i més d'interès informatiu o més periòdiques, i és que nosaltres tenim la constatació també que aquest judici desperta un enorme interès o té un enorme interès informatiu. Això per un costat.

I, per un altre costat, hi ha hagut també un interès per part de l'audiència, cada vegada que hem viscut moments políticament i socialment diferents, per dir-ho així, en els últims mesos, en els últims anys. I, per tant, evidentment, prepararem una cobertura que pugui reflectir tot això.

La part digital, que això més aviat correspondria a Saül Gordillo, li puc cedir una mica la paraula, però vaja, vull dir..., judici minut a minut, guia..., tota una sèrie de reportatges, entrevistes, guia de butxaca del judici, cròniques, etcètera.

Pel que fa a TV3, nosaltres oferirem les sessions més destacades del judici en directe. Tots els programes relacionats amb l'àrea d'informatius o amb l'àrea també d'entreteniment i informatius estan preparats per viure-ho també en directe i per anar-ho seguint amb analistes, taules redones, tertúlies, debats, etcètera.

I en el Canal 324, segurament..., segurament, no, vaja, seguirem en directe també totes les sessions, fins que vegem també que potser hi haurà sessions que ja no mereixeran tanta atenció, però això més aviat és un criteri valoratiu també periodístic.

I, com li dic, tots els programes estaran involucrats, com els dic, i tant els TN, que desplaçaran a Madrid els equips per a seguir el judici des del mateix Tribunal Suprem fins a altres programes, tindran presència on es fa el judici, que és a Madrid al Tribunal Suprem.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí, coincidim que és un tema evidentment d'interès informatiu i d'interès periodístic, que genera expectació, que generarà expectació, i que em sembla, per tant, totalment correcte i justificat que els mitjans de la corporació retransmetin i informin, emmarquin en l'emissió de servei públic que s'ha de donar, també de donar criteri o facilitar criteri a la ciutadania per entendre uns judicis des de la neutralitat informativa en què s'ha de fer en un mitjà de comunicació públic.

Quant a la tele en concret, entenem que hi ha un canal idoni per fer aquesta feina gairebé de documentació històrica que quedarà, de retransmissió d'aquest judici, que és el 324, i per tant em sembla correcte que plantegin aquesta proposta i que a TV3 es faci un seguiment a partir dels informatius i de les tertúlies que, evidentment, existiran no només a TV3, sinó a tots els canals de televisió de l'Estat, així com a la premsa i a la ràdio.

El que no entendríem, però, és que es pretengui alterar excessivament la programació de TV3. No entenem, bé, o potser que ens detalli, li reclamo què vol dir que també a TV3 es retransmetran les sessions més destacades. Si s'estan fent en directe tota la transmissió des del 324, quin sentit té doblar una mateixa transmissió des de dos canals d'una mateixa televisió pública? Entenc que es poden fer coses complementàries des d'un canal i des de l'altre, i que durant tot aquest temps que hi haurà aquest fet informatiu de clara rellevància també passaran moltes més coses a Catalunya, al nostre país.

És un judici que probablement pot durar molt temps i que durant tot aquest temps el país s'estarà movent. Per començar, aquest Parlament, potser amb debat de pressupostos, però evidentment també en el Congrés, amb debat de pressupostos i amb la ciutadania mobilitzant-se, probablement, com ja estem veient, amb una nova vaga al febrer de metges o amb circumstàncies potser més petites, però també importants per a la gent, que puguin anar passant.

I no entendríem que féssim, afluíxéssim en l'emissió i la funció de mitjans de la corporació de servei públic per a tothom doblant transmissions d'un judici que es pot estar fent perfectament des del 324 i que arriba també a tothom.

Com saben –acabo–, Catalunya en Comú Podem som partidaris d'una televisió i d'una ràdio públiques que siguin referencials per la seva pluralitat, per la seva imparcialitat, pel seu rigor i, per tant, creiem que tenim ara un moment important per demostrar que aquesta és l'emissió que s'està exercint des de la Televisió de Catalunya.

El president

Gràcies, senyora Ribas. Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Doncs, per la nostra part sí que demanem que la cobertura sigui exhaustiva i que no avalu aquesta pretesa normalitat que des de fa mesos no existeix, però que des de determinats grups en aquest Parlament, en el país, volen fer veure que hi és. Vull dir, és una situació d'absoluta excepcionalitat, d'uns fets gravíssims, i que jo crec que la Televisió de Catalunya ha d'estar i crec que estarà a l'altura d'aquest esdeveniment.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Sí, gràcies, president. Senyora diputada i senyor diputat, en fi, gràcies per recordar una vegada més que ens guia..., nosaltres pensem que ens guia el criteri de neutralitat, que és el que prevaldrà també en aquest nou context informatiu que viurem.

A veure, nosaltres tenim uns recursos limitats i considerem que alguns esdeveniments i alguns fets val la pena no només reproduir-los, que això sí que seria un aspecte més de documentació històrica, com vostè diu, i per gent que ja vol estar més al segon del que està passant allà. Però si abocàrem tota aquesta programació en el 324 ens trobaríem que hauríem també d'interpretar tot això, com fem habitualment: amb taules, amb més mitjans, amb seguiment, etcètera.

Bé, això no ho podem fer pel 324, senzillament perquè hauríem de mantindre la programació al mateix nivell amb TV3 i no arribem a tant. I tampoc serà del tot així, és a dir que hi haurà moments en què hi haurà directes a TV3, però no serà aquest el criteri que prevaldrà –aquest és el criteri del 324.

El criteri de TV3 i dels diferents programes serà la interpretació, l'anàlisi, la discussió, etcètera, com fem habitualment. I, en canvi, sí que tenim recursos i criteri en el primer canal, a TV3, com vostè diu, per no afuixar en l'actualitat. Vull dir que si en aquell moment es discuteixen pressupostos a l'Estat, pressupostos a la Generalitat, etcètera, tots els temes que nosaltres..., mobilitzacions o reflexions, o opinions sobre tot allò, des de TV3 ho seguirem, com ho seguim habitualment.

Vull dir, que som capaços de desdoblarnos a TV3, però no seríem capaços de mantenir, perquè no podem, una programació que fora igualment forta en un canal i en un altre. Hi ha mitjans privats que ho poden fer, però nosaltres no ho podem fer.

Per tant, més aviat documentació i anàlisi per a la gent que vulgui seguir un judici que considerem que serà determinant pel 324, i més aviat aquelles sessions que seran d'alt interès per TV3, però sobretot anàlisi, etcètera, combinat amb tots els altres elements que vagin a l'actualitat.

El president

Gràcies.

Preguntes acumulades al director de Televisió de Catalunya relatives als darrers canvis en el programa *Preguntes freqüents*

323-00075/12 i 323-00081/12

Passarem, doncs, a les preguntes 3 i 4, dirigides al director de Televisió de Catalunya, sobre els motius dels darrers canvis en el programa *Preguntes freqüents*, i en primer lloc la formula el diputat Ruben Wagensberg. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Bon dia, senyor Sanchis, el dilluns 7 de gener vam conèixer la substitució de Laura Rosel com a conductora del programa *Preguntes freqüents* per la també periodista Cristina Puig, un canvi que ha tingut un gran ressò medià-

tic i que ha sorprès la nombrosa audiència del programa per la rapidesa i la manera sobtada amb què s'ha fet.

Segons sembla, i segons ha explicat la productora El Terrat, que és la responsable del programa de manera associada amb TV3, les raons del canvi són un nou enfocament quant als continguts del programa, que a partir d'ara estaria més encarat cap a l'entreteniment, la qual cosa tampoc vam acabar de veure plasmada en el primer programa de la nova presentadora, cosa també que ha comportat la decisió de substituir la fins ara presentadora i codirectora Laura Rosel, perquè el seu perfil no semblaria adequat per a aquest tipus de concepte de programa.

Entenem que TV3, en tant que responsable màxima del programa, ha acordat conjuntament amb la productora El Terrat aquest canvi, que, a banda de la substitució de la presentadora en sí és també un canvi en funcions de la mateixa, que deixa de ser codirectora del programa.

Per altra banda, aquesta mateixa setmana coneixíem que serà precisament la periodista Laura Rosel qui s'encarregarà de conduir les properes nits temàtiques de TV3, la primera de les quals serà al voltant del 8 de març, Dia de la Dona Treballadora.

Llavors, davant de tot aquest rebombori causat, voldríem saber en quin moment es va prendre aquesta decisió de fer el canvi i si no creuen que potser a cinc dies de fer el nou programa potser no era el moment més adequat, havent tingut, a més, les festes de Nadal entre mig?

Com interpreten algunes de les reaccions tan bèl·ligerants de l'audiència que hem pogut seguir, sobretot a través de les xarxes socials, enfront aquesta situació? Si hi estan d'acord, des de la direcció de la televisió, amb les raons exposades per El Terrat, que han motivat aquest canvi, i si creuen que, efectivament, amb Cristina Puig es podrà fer efectiu? I, per altra banda, com es preveuen els continguts de *Preguntes freqüents* dels propers mesos, tenint en compte que anem a un nou escenari mediàtic de gran presència del procés polític a Catalunya? I com i amb quin objectiu s'ha pres la decisió que Laura Rosel sigui la periodista encarregada de la conducció de les nits temàtiques a TV3 que es farà en els propers mesos?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies.

Un *share* del 16,7 per cent va saludar dissabte passat la nova presentadora del programa *Preguntes freqüents*. Ningú pot negar que l'acomiadament i la substitució de Laura Rosel, fins ara presentadora i codirectora, ha estat controvertit i no ha estat només una d'aquelles polèmiques que es creen en l'intramón de les xarxes socials. Ha estat tema d'interès, de conversa i de curiositat molt més general i real.

He començat parlant de l'audiència del primer *FAQS* que ha conduït la Cristina Puig, la periodista Cristina Puig, però no en farem qüestió, però també és cert que és inferior, perquè de fet està sobre la mitjana de la cadena, però també és cert que és inferior a tots els registres d'audiència mentre la presentadora va ser la Laura Rosel.

Alguna cosa ens deu dir, doncs, aquest primer registre d'audiència d'aquesta nova etapa. D'entrada, que s'haurà de treballar molt i bé per tornar als registres d'audiència en els nivells on els va deixar la Laura Rosel, però no prejudgem. Pel bé de la Televisió de Catalunya, esperem que la decisió s'hagi pres per bé i que l'essència del programa i l'acceptació per part de l'audiència vagin altre cop cap amunt.

Ara bé, de moment, el que es mereixen els catalans que veuen TV3 és una explicació de la decisió que es pugui entendre. Una explicació que sigui prou convincent per no alimentar teories de la conspiració, que prou n'hi ha hagut; una explicació que no sigui només comprensible per als experts en gestió televisiva, perquè qualsevol explicació que no pugui entendre qualsevol espectador comú, em sembla

que seria indicatiu que la decisió no ha estat la més adient. Perquè, el que ens diu la versió oficial de la productora El Terrat i de TV3, que es vol donar un toc més d'entreteniment al programa, no sembla que justifiqui un canvi d'aquesta magnitud. Senyor Sanchis, aprofiti aquesta oportunitat i expliqui'ns de manera comprensible, si us plau, i convincent, qui, per què, on, quan i com es va decidir rellevar la Laura Rosel al capdavant del programa *Preguntes Freqüents*.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, no sé si seré convincent, però sí que li puc dir una cosa: És la primera vegada que algú em fa aquesta pregunta. Més enllà del Consell de Govern, més enllà de responsables de programes de Televisió de Catalunya, més enllà..., és a dir, és la primera vegada que algú ho diu... Mira que se n'ha parlat a la premsa. Vostè ho diu, eh? I mire que s'han alimentat unes teories que jo crec que..., ho la-mente, però, per resumir-les, no cabrien en dos minuts, sinó que necessitarien una tesi doctoral i a més, de sociologia televisiva, perquè hem viscut uns moments increïbles.

Si hagueren canviat, quan només hi havia una televisió, Kiko Ledgard com a presentador de l'*Un, dos, tres...*, no s'hauria muntat la història que s'ha muntat aquí. El que més greu em sap a mi, efectivament, és que en un procediment que ha estat el normal, i que li explicaré molt ràpidament, molt pocs periodistes, molt poca gent, inclús, s'ha dirigit directament al responsable últim d'aquesta cadena, que és el director del mitjà de televisió, per preguntar-li sobre això. La història..., és a dir, el canvi, la decisió, s'arrossega des de fa molt de temps. Vostè sap que això és una..., el *FAQS*, *Preguntes Freqüents*, és una producció associada. Vostès saben que és una producció associada i jo tinc com a criteri professional particular, quan treballo amb la gent, quan un programa no ha sortit encara, a donar la màxima confiança a l'equip que el fa.

En el cas..., si és una productora, una productora, i quan el programa va bé, també. Poques setmanes després d'haver decidit el canvi, quan el primer presentador va decidir voluntàriament que abandonava la presentació del programa, la productora va començar a notar alguns problemes, algunes deficiències, algunes característiques que no li acabaven d'agradar, pel programa que volia. I va ser en aquell moment que, parlant amb la productora, els vaig comentar i vam decidir, conjuntament, que el canvi no es podia fer dos mesos després, en aquell moment sí, no? Jo els vaig temps fins al desembre per anar analitzant-ho. Quines eren aquestes causes? Algunes més val..., tampoc es pot saber tot, perquè tampoc no hem d'entrar en la feina dels professionals, però les que justifiquen finalment la decisió és són que es buscava, evidentment, un altre perfil de presentadora. És a dir, es buscava un perfil no tan estrictament informatiu, sinó –per dir-ho així– una mica més obert, donant una mica més de joc.

El *FAQS* no és un programa només d'informació, com és un TN. El *FAQS* és un programa de participació, amb públic, amb contertulians, etcètera, i la productora va anar considerant una sèrie de..., jo no diria deficiències, de característiques que fan que Laura Rosel –i per això ara l'hem cridada per fer una nit temàtica i hem tancat aquest acord amb ella– servia, el seu criteri per a altres coses i per aquestes coses no acabava de...

Clar, això, evidentment, evidentment, és discutible. Vull dir, que un presentador done el perfil adequat per a un programa o no, és discutible, és una funció de professionals, en últim extrem depèn de la productora i depenia de mi. Ho vam discutir, els vaig demanar fins al desembre, i al desembre van tornar a dir que no ho veien, continuaven mirant els mateixos defectes, per dir-ho així. Insistent, una vegada i una altra, que la Laura Rosel és una magnífica comunicadora, presentadora, periodista, en un altre nivell de programes. A partir d'aquí, per què les coses es fan..., i també li puc dir que quasi tots els protagonistes d'aquest episodi ho han sabut amb més temps..., ningú se n'ha assabentat sobtadament, potser de la decisió final sí, però tot aquest procés amb les persones involucrades s'ha anat parlant en tot moment.

Per què ha passat això? Ostres, jo crec que hi ha..., per què ha passat, vull dir, aquesta reacció social? Jo crec que hi ha molta gent que viu el que està passant amb TV3 amb una sospita permanent de manipulació, i no per part de la gent que fem TV3, sinó des d'un 155 fantasmagòric, en aquests moments, i ha aplicat a TV3, o des de decisions que se'ns escapen, de partits polítics, governs de l'Estat, etcètera. I qualsevol cosa que es pren a TV3, moltíssima gent se la pren com: «Perill, passa alguna cosa que no ens expliquen.» Amb teories, realment, que de vegades, no només són conspiradores, sinó que ratllen, en algun moment, fins i tot, una certa paranoia, de dir..., home, perdoneu, les coses no són així, no van d'aquesta manera.

M'agradaria haver-me explicat més clar, si m'ho hagueren preguntat. Vaig considerar que, en aquell moment, que no valia la pena introduir, parlar en un programa de TV3, en la mateixa TV3, explicant-ho, la gent del *FAQS*, que són un equip que treballa amb llibertat ho van explicar a la seua manera, amb ironia..., que és un dels punts que també defineixen el programa; que poden definir també. I bé, i pel que fa als resultats, home..., en el primer programa hi havia gent que es pensava que allà havia passat una cosa molt grossa. Jo vaig vore boicots cridats a les xarxes per no mirar el programa.

Malgrat això, nosaltres hem de mantindre el criteri que considerem que és professional i malgrat això el programa s'ha mogut entre audiències del 14 i el 15 per cent, fins al 21. Més acostat a la segona franja que no a aquesta primera, però s'ha mogut en tota aquesta segona temporada així. I va entrar dins d'aquest sentit. Jo crec que, efectivament, per criteris de la productora, que són professionals, estrictament professionals, que no tenen cap intervenció fantasmagòrica per altres àmbits, i per criteris també de la *tele*, de voler treballar amb la productora i que la productora treballa a gust, treballa amb ple potencial, donem-los l'oportunitat i esperem a vore si realment tenien raons amb aquest canvi que, per cert, va ser proposat, tant la destitució com la nova contractació, per la mateixa productora, que és qui els fa.

El president

(Josep Riera i Font demana per parlar.)

Senyor Riera?

Josep Riera i Font

Res, només precisar que, pel que fa a nosaltres, jo crec que on hem de preguntar és aquí, que és el que hem fet avui. I també li he dit que aprofités aquesta oportunitat perquè, precisament, per explicar amb els detalls que ha explicat això.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament i la difusió per TV3 d'accions de grups separatistes el 21 de desembre de 2018

323-00079/12

Passem doncs, a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament i difusió per TV3 d'accions de grups separatistes el 21 de desembre de 2018, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, bon dia senyor Sanchis. Bé, els dies previs a la jornada del 21 de desembre, des del programa *Tot es mou*, de TV3 es feia propaganda de les activitats impulsades, convocades per grups clandestins, radicals i violents, de cara al 21 de desembre, de cara a aquella jornada, fent servir fins i tot el terme «la gran

aturada» amb què aquests grups es referien als seus actes violents, que eren talls de carreteres, bloqueig d'infraestructures públiques i, en definitiva, tenir una incidència en la vida quotidiana dels ciutadans de Catalunya.

TV3 va fer bombo d'aquells actes, sense cap mena de voluntat d'informar els ciutadans de Catalunya, que es tractava d'un cúmul d'il·lícits penals. En definitiva, hi havia algunes de les coses que no ho eren, eren tres, fonamentalment, unes manifestacions; però tota la resta dels actes convocats, aquest mapa ja cèlebre que hem vist en més d'una ocasió i que vostè comentava abans, demostra que la majoria dels actes que propugnaven aquests grups eren actes que constituïen il·lícits penals.

Doncs bé, TV3 no va tenir, en cap cas, la voluntat, el deler d'explicar als ciutadans de Catalunya que allò eren actes violents, com hauria de fer una televisió responsable. Aquelles organitzacions han tingut, fins i tot, un altaveu més tard, amb –per exemple– l'entrevista que ha tingut a TV3 una representant d'Arran, de les joventuts de la CUP, una de les convocants d'aquells actes, que va explicar que el que van fer aquell dia va ser totalment pacífic i civilitzat. Per mi i per al nostre grup és absolutament inadmissible que TV3 normalitzi i faci bombo de la comissió d'actes il·legals, que faci d'altaveu, en definitiva, dels autoanomenats CDRs. De fet, senyor Sanchis, amb vostè al capdavant, TV3 va passar de ser «teleprocés» a ser «telePuigdemont» i ara s'ha convertit, finalment, en «teleCDR».

No ha deixat de ser cap de les altres dues coses, però ara suma un altre aspecte a la dimensió de la seva direcció al capdavant de TV3.

La pregunta primera és: a vostè li sembla normal que TV3 esbombi la convocatòria d'aquests actes, sense esmentar en cap moment que, llevat de les manifestacions autoritzades, tota la resta d'actes eren constitutius de delictes?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, dues coses molt ràpides. Primer, la pregunta feia referència a «accions il·lícites promogudes per uns radicals separatistes», evidentment, ni TV3 ni jo utilitzem aquesta manera de parlar. Això ho utilitza vostè, segurament. Segona, si són clandestins, radicals i violents, com és que no estan il·legalitzats? Tercera, no sé com vostè classificaria o definiria la protesta dels taxistes el dia que van tallar durant diversos dies la Gran Via de Barcelona, però si ens atenem a la mateixa intenció i als mateixos resultats, doncs, segurament el sindicat de taxistes també serien clandestins, radicals, violents i serien accions il·lícites promogudes per grups radicals.

No sé si vostè, quan parle amb els sindicats de taxistes que van promoure aquella proposta, els diria això. Això no ens correspon a nosaltres dir, amb la mateixa contundència amb que vostè ho diu. A nosaltres ens correspon només informar, oferir diferents opinions sobre allò i, finalment, no constituir-nos en tribunal i no jutjar actes com fa vostè. I jo no m'atreuria a dir que tot allò és constitutiu de delicte. Ara hi ha unes accions legals que s'han derivat de tot allò, i vorem com acaba. Nosaltres, ni som fiscals, ni som advocats. No fem d'avocats i no em sorprèn que vostè, en aquest cas, fins i tot en la definició, actue com un fiscal.

(Veus de fons.)

Ignacio Martín Blanco

Bé, senyor Sanchis, tallar carreteres, cremar neumàtics al bell mig de les carreteres és un acte constitutiu de delicte, per descomptat. Tallar i bloquejar infraestructures crítiques en un país, aeroports i ports, etcètera, és una acte constitutiu de delicte. Per tant, que això s'anuncii en una televisió pública, que té la responsabilitat, precisament, de generar un clima d'opinió pública que sigui tendent als valors, o respectuós amb els valors de pluralisme i de convivència, jo no crec que sigui el que ha de fer una televisió pública. Però és que és més, això va ser la prèvia, però és que després dels gra-

víssims fets succeïts a Barcelona aquell dia, que van afectar seriosament la vida dels ciutadans de Barcelona i rodalia, TV3 es va dedicar a minimitzar-ho.

Hi va haver tretze detinguts; setanta-set ferits, trenta-cinc d'ells mossos d'esquadra. I en canvi, aquella nit, el presentador del programa *Més 324* obria el programa amb un editorial antològic, que és per mi la sublimació del que fa TV3, de la seva manipulació i de la seva distorsió de la realitat, que alguns no ens cansarem mai de denunciar. Sense cap mena de referència a la violència dels CDRs i presentant la jornada com «un dia plàcid i festiu per al conjunt dels ciutadans de Catalunya». S'adonen del mal que estan fent a la societat catalana, amb aquesta normalització de la violència i amb aquesta banalització de la comissió de delictes, senyor Sanchis?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Buf, ha barrejat diverses afirmacions, que crec que serien bastant discutibles. Ha parlat d'aeroports i ports, que no sé... (*Veus de fons.*) Sí, sí..., no sé, no sé si aquell dia... (*Veus de fons.*) Sí, sí..., (*Veus de fons.*) (*Ignacio Martín Blanco mostra una imatge a la cambra.*) Un moment, ara explicarà amb aquest..., això que els preocupa tant. No sé què els preocupa, exactament, d'aquest cartell, perquè crec que una televisió pública té l'obligació d'informar sobre talls i accions, sigan legals o il·legals, previstes, que poden interrompre, que poden dificultar o que poden molestar la circulació de la gent.

Per tant, com que nosaltres tenim l'obligació d'això, quan es va fer la vaga dels taxistes vam informar-ho amb tot de detalls, estarà tapat això, estarà tapat allò..., sense entrar en aquestes valoracions, i quan els CDR o qui siga informa, amb una capacitat determinada d'èxit en la seua intenció, que ho volen fer, ho hem de dir. I tant que ho hem de dir, perquè supose que, centenars de milers de persones que aquell dia es mouran per Barcelona, en aquest cas, per tot Catalunya, volen saber-ho.

Aleshores, entre explicar el que intenten fer alguns grups –que vostè ha qualificat i que jo no– i corroborar i confirmar que, efectivament, hi ha una convocatòria i que pot ser molesta per a la circulació o fins i tot la pot impedir, crec que hi ha bastant distància.

I una vegada més, que vostè reflectisca el paradigma «sublimació», ha dit, d'un davantal o una opinió d'un director d'un programa, amb tota una cadena, perquè és la mostra de la gran manipulació que fem, tornem a la teoria de la part pel tot i el tot per la part que a vostès els agrada tant. A mi m'agradaria que sentira vostè les trenta-cinc opinions que es van fer el mateix dia, fins i tot per part d'alguns conductors de programes, a vore si coincideixen amb aquella.

Però al final –que jo l'hauria de sentir sencera–, al final, sempre estem en el mateix, busquem el detall i del detall a la categoria. I després, hi ha quaranta mil detalls pel mig, que si no interessen...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...no s'aparten.

El president

Gràcies. Senyora Sánchez, per què em demana la paraula?

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia, li demano per contradiccions.

El president

Té quinze segons.

Natàlia Sànchez Dipp

Simplement, com és obvi, Arran no són les joventuts de la CUP i vostès el que tenen és un problema amb el dret a protesta.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'adaptació de la programació al seguiment dels judicis sobre el procés independentista

323-00074/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre l'adaptació de la programació al seguiment dels judicis sobre el procés independentista, i la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia, senyor Gordillo. Segons tot sembla indicar, la primera setmana de febrer s'iniciarà el judici sobre els fets de l'1 d'octubre, a Madrid. I entenem que la seva cobertura informativa serà una de les prioritats per a Catalunya Ràdio i els seus canals, i també per a les diferents finestres digitals de la corporació, per la seva transcendència i també perquè s'ha evidenciat que el procés polític de Catalunya és un dels reclams de l'audiència del nostre país.

Sabem que els judicis se centraran en tres dies de la setmana: dimarts, dimecres, dijous, amb possibles sessions de matí i de tarda, i ens consta que hi haurà diferents tipologies de dies segons els compareixents que hi hagi aquell dia al judici.

Així mateix, suposem que hi haurà personal de Catalunya Ràdio i de mitjans digitals destinats a Madrid, per tal de fer un millor seguiment de tot plegat i que hi haurà també un desplegament quant a infraestructures, que entenem que serà compartit per tots els canals de la corporació.

Ens agradaria, per tant, que ens concretessin dues qüestions: amb quin objectiu i com s'ha plantejat tota la cobertura informativa del judici i quin és el seguiment previst a través de Catalunya Ràdio i Catalunya Informació, i per tant quina afectació tindrà això en la graella habitual d'aquests dos canals.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, bon dia. Té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Bon dia. Gràcies, senyor president. Senyora diputada, l'estratègia de la cobertura digital del judici del procés que hem preparat per als mitjans digitals de la corporació, es basa en tres focus principals, que tot seguit els detallaré.

En primer lloc, partim del mòbil com a principal entorn de consum informatiu. En segon lloc, internacionalitzem la cobertura informativa. I, en tercer lloc, proporcionem informació de context als usuaris per ajudar-los a entendre l'actualitat generada a l'entorn d'aquest judici.

El judici tindrà lloc en horari d'oficina i molta gent estarà treballant. Per tant, el mòbil pot ser un dels dispositius de consulta més utilitzats per als nostres usuaris per informar-se.

Per això s'ha treballat amb una estratègia Digital First, és a dir, el primer lloc on informarem serà en digital i, específicament, Mòbil First donant la prioritat a la informació que es rebrà i que es podrà consumir des dels dispositius mòbils.

En aquesta línia, un dels serveis que oferirem serà un resum diari del judici a través de *WhatsApp*. Amb informació de l'ordre del dia, a primera hora del dematí, i amb un recull dels titulars generats durant tota la jornada, que enviarem al vespre.

També, pensant en el consum mòbil, generarem un *podcast* específic per al seguiment del judici, que recollirà els moments informativament més rellevants de la cobertura que farà Catalunya Ràdio.

El judici tindrà un gran interès també fora de Catalunya, fins i tot a nivell internacional. Per aquest motiu, tant TV3 com Catalunya Ràdio en l'entorn digital, farà una cobertura multiidioma d'aquest judici. Concretament, en català, castellà i anglès. D'aquesta manera, es pretén donar el màxim de servei i també la internacionalització de la nostra cobertura informativa i un bon posicionament en l'entorn digital.

La informació generada per un judici d'aquestes característiques pot ser difícil de seguir per un usuari no molt acostumat als processos judicials. Per aquest motiu hem considerat necessari proporcionar tota la informació de context per poder interpretar bé la informació i fer-ne un bon seguiment.

Aquesta informació està en un interactiu web que es diu *Les claus del judici*, en la pàgina 324.cat, i pretenem que sigui una guia de butxaca per seguir el judici, i que avui ja es posa en marxa. Aquest interactiu té quatre seccions: «Qui és qui», «Cronologia dels fets», «De què se'ls acusa?» i «Les fases del judici».

Finalment, per la cobertura del dia a dia del judici, s'ha reforçat l'equip digital per poder fer una bona cobertura del judici i, alhora, continuar informant de totes les notícies generades de la resta de l'actualitat.

L'equip digital d'informatius de TV3 i de Catalunya Ràdio generarà les notícies derivades del judici. I, en els dies informativament més rellevants, també farà un minut a minut i també treballarà en l'entorn digital de xarxes socials i de YouTube.

I, per acabar, responent a la seva pregunta sobre Catalunya Ràdio i Catalunya Informació, Catalunya Ràdio alterarà la seva programació per donar peu al seguiment en directe de les principals declaracions, Catalunya Informació farà la cobertura més intensa i més exhaustiva de tot el judici. I, si algun usuari vol tot el judici íntegre, sense comentaris, hi haurà una versió a la pàgina web de Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'objectiu de la reincorporació de Joaquim Maria Puyal a l'emissora a través del programa *El matí de Catalunya Ràdio*

323-00076/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre l'objectiu de la reincorporació de Joaquim Maria Puyal a l'emissora a través del programa *El matí de Catalunya Ràdio*, i la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Moltes gràcies, president. Senyor Gordillo, quan el referent, Joaquim Maria Puyal, es va acomiadar, en aquest cas, de les transmissions del Barça, crec que va ser el senyor Riera que va preguntar i que tots plegats, em sembla que de manera unànime, a la comissió, vam lloar, diguéssim, la seva tasca al capdavant de les transmissions en català i del seu mestratge, en general, radiofònic.

Des del passat 7 de gener, vam descobrir i es va anunciar, i ja ha començat doncs a posar-se en marxa, una secció diària, a dos quarts de nou, si no m'erro, no?, de cada matí, on Joaquim Maria Puyal fa unes quantes reflexions. Al nostre entendre, creiem o volem felicitar, diguéssim, o ens felicitem tots plegats, no? de que es recuperin personatges, no?, referents com és en Puyal.

Com han fet altres emissores, per exemple, no?, amb l'Iñaki Gabilondo, a emissores privades, no?, gent que deixa pas a altres professionals, però que, pel seu pes específic, tan determinant en aquesta professió, doncs s'opta per retenir el seu talent.

Per tant, ens agradaria preguntar-li, senyor Gordillo, una mica els motius, no?, d'aquest fitxatge o d'aquest refitxatge, no?, perquè ja havia col·laborat llargament durant dècades amb la casa, no?, que a quin és l'objectiu que respon i si doncs es planteja, bé, o ampliar-lo o bé doncs seguir amb aquestes col·laboracions.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs, miri, senyor diputat, quan el mes de juliol el mestre Joaquim Maria Puyal ens va comunicar oficialment que penjava el micròfon, no l'enganyaré, tots vam sentir una mica de vertigen, perquè una figura d'aquesta magnitud professional i d'aquesta rellevància social no es pot substituir fàcilment.

En aquell moment, ja vam quedar amb el mateix Joaquim Maria Puyal que ens donàvem un temps per adaptar-nos a la nova situació, però les dues parts ens vam conjurar davant de la certesa que la ràdio pública del país no podia prescindir de la seva mirada, dels seus coneixements i, en definitiva, de la seva figura.

Però això, i per aquest motiu, ens vam posar a treballar conjuntament al setembre, per reincorporar el mestre Puyal. I fer-ho en un horari de màxima audiència, al *prime time*, i acompanyant Mònica Terribas en el programa de referència de l'emissora, que és *El matí de Catalunya Ràdio*.

Hem pogut començar aquest mes de gener i, després de dues setmanes, es pot confirmar que ha estat un èxit, per la resposta de l'audiència, però sobretot per l'enriquiment qualitatiu de la programació.

Immersos com estem en un dia a dia trepidant, es fa imprescindible una mirada profunda i llarga, en horari de màxima audiència, que ens reconnecta amb realitats culturals o socials que, a vegades, queden injustament amagades.

A dos quarts de nou del matí, com vostè deia, Puyal ens exposa la seva mirada, i ja s'ha consolidat com un espai de pausa intel·lectual en mig d'una actualitat que va a màxima velocitat.

Crec que és una obligació dels mitjans públics apostar per aquest tipus d'espais que donen sentit a la nostra existència i més en l'era de les *fake news*.

Em preguntava, senyor diputat, quin és l'objectiu. Doncs precisament aquest que ja li dic i que s'està complint. I el segon objectiu, la ràdio pública no es podia permetre de cap manera perdre una figura com la del mestre Puyal, encara que sigui en un altre registre. La veritat, estem molt contents i, a més a més, els resultats del consum digital així ho certifiquen.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els programes *El suplement de Catalunya Ràdio* i *La transmissió d'en Torquemada* quatre mesos després del canvi dels presentadors

323-00082/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre els programes *El suplement de Catalunya Ràdio* i *La transmissió d'en Torquemada* quatre mesos després del canvi dels presentadors, i la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Senyor Saül Gordillo, diputades i diputats i membres, molt bon dia a tothom, bon any, també. No sé fins quin dia es pot dir «bon any», però bon any tinguin.

Segurament, senyor Gordillo, estarà d'acord que hi ha programes, en la graella de Catalunya Ràdio i a totes les graelles i a totes les programacions i a tots els canals, hi ha programes més identificatius que altres. I en alguns d'aquests, de Catalunya Ràdio, em refereixo a *El suplement* i a *LaTdT*, hi ha hagut, darrerament, o en aquesta temporada, hi ha hagut també uns canvis. I, a vegades, aquests canvis, quan són canvis de persona, com és el cas de *LaTdP* a *LaTdT*, hem canviat la *p* per la *t*, serveixen per incorporar o s'aprofiten o..., plantejaments nous, retocs en el format, com és el cas de *LaTdT*, en la qual el narrador no és el director coral del grup, o a vegades aquests canvis, senzillament, són més de continuïtat, segurament, com en el cas d'*El suplement*, amb Roger Escapa.

A part d'aquestes valoracions, després d'aquests quatre mesos que hem avançat, m'agradaria que vostè fes una valoració de com està funcionant, no només en les audiències, quan les tenim, sinó en general, com valora vostè aquests canvis.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor diputat, i bon any a tothom. I entre catallellencs, especialment bon any, també. (*L'orador riu.*) Vostè i jo, que som de la mateixa ciutat.

Ja he fet referència, a la pregunta anterior, al vertigen que tota estructura de l'empresa va sentir en el moment en que Joaquim Maria Puyal ens va comunicar que deixava les retransmissions de futbol a Catalunya Ràdio, després de quaranta anys de trajectòria.

No ha estat un canvi regular, tot al contrari. En molt poc temps, i amb la col·laboració de la direcció corporativa d'esports, ens vam adonar que el futur passava per mantenir l'escola Puyal. I per això vam apostar per passar *LaTdP* a *LaTdT*.

L'alumne més destacat del mestre és, sens dubte, Ricard Torquemada, i hi hem afegit la incorporació de Bernat Soler. Amb un perfil diferent, però format i forjat, després de molts anys de ser una de les referències de *LaTdP*, del Puyal, Ricard Torquemada n'ha agafat el relleu.

Li he de dir que el repte era majúscul, però que el resultat és satisfactori. El producte que oferim als nostres oients és diferent però, alhora, els seguidors del Puyal durant tants anys segur que troben familiar el que senten.

Ja em permetrà un símil futbolístic. Com en els bons clubs de futbol, les estrelles marxen, però perviu l'estil. I l'estil de joc radiofònic, *LaTdT*, és plenament reconeixible.

Un dels èxits històrics de Catalunya Ràdio és fabricar models i formats radiofònics que, després, s'han exportat a altres àmbits. Clarament, Puyal és exponent d'aquesta manera de fer ràdio pública.

Els enganyaria si els digués que ha estat fàcil una substitució d'aquesta magnitud, però també els he de dir que el resultat és molt bo i així ho certifiquen els consums digitals.

I, pel fa al *El suplement*, dels caps de setmana, a Catalunya Ràdio, es tracta d'un model i un format que ve de molt lluny a la ràdio pública i que l'han liderat els millors professionals.

A l'estiu, quan el senyor Ricard Ustrell va decidir deixar-ho, l'evolució lògica era apostar pel talent jove de Roger Escapa i el seu equip. Compleix els objectius de combinar actualitat amb entreteniment i cultura durant el cap de setmana. El format és fresc,

innovador, i la resposta de l'audiència, recollida en el darrer EGM del 2018, mostra uns registres similars als de l'anterior etapa.

Per tant, en els dos casos que vostè em preguntava, podem dir que anem en la bona direcció.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tractament i la difusió per TV3 dels atacs a periodistes el 21 de desembre de 2018

322-00062/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació sobre el tractament i difusió de TV3 dels atacs a periodistes el 21 de desembre de 2018, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bon dia, senyora Llorach. Bé, el mateix passat 21 de desembre, amb els fets que van ocórrer amb motiu de la celebració del Consell de Ministres, un periodista d'Intereconomia, el senyor Cake Minuesa, va patir una brutal agressió a mans d'un radical separatista, que intentava impedir el normal funcionament i desenvolupament d'aquest Consell de Ministres, que aquell dia tenia lloc a Barcelona.

L'agressor participava en desordres públics, convocats pels autoanomenats CDR i per Arran, l'associació, jo pensava juvenil de la CUP, però ara sembla que no hi té res a veure. TV3 ja ha demostrat a bastament la seva voluntat de blanquejar aquests comandos separatistes, que exerceixen violència contra els ciutadans de Catalunya. Perquè, efectivament, tallar carreteres calant foc a pneumàtics o impedir homenatges a Cervantes és exercir la violència, i ja n'hi ha prou que alguns frivolitzin amb aquesta mena de comportaments, com si fossin totalment normals, cívics i respectables. No ho són en absolut.

Nosaltres hem condemnat i condemnem totes les agressions i, particularment, les agressions a periodistes, pel que representen d'atac a la llibertat d'expressió. I jo avui voldria parar esment només sobre l'escandalosa simetria amb què TV3 tracta les agressions a periodistes, en funció de criteris estrictament ideològics, però una vegada més, em veig obligat a parlar del capteniment d'alguns presentadors i col·laboradors de TV3 envers qüestions com aquesta. L'agressió, en aquest cas, a un periodista.

En relació a aquesta agressió a Cake Minuesa, hi ha hagut algun col·laborador, i fins i tot un presentador de TV3, concretament el senyor Jair Domínguez, que no només no ha condemnat l'agressió, sinó que s'ha permès la llicència de riure-se'n en un tuit del tot inacceptable, en que deia, literalment: «Cake Minuesa / puño en la cabeza». No és la primera vegada que aquest senyor s'extralimita i desbarra.

Senyora Llorach, hi ha coses que, en una televisió pública, són inadmissibles. Potser ho serien en una privada, però en una pública, sens dubte, que no.

Ahir mateix, el senyor Domínguez, llançava aquest missatge: «Jo el que recordo amb més alegria de l'1 d'octubre va ser aquell tio que fotia una cadira a un «poli» pel cap i li tirava al terra. *Ojalá*, això, cada dia.»

Senyora Llorach, vostè creu acceptable que en una televisió pública, que paguem tots els catalans, es mantingui com a presentador algú que és capaç de banalitzar la violència d'aquesta manera?

Fins quan els ciutadans de Catalunya haurem d'aguantar i, a més a més, pagar de les nostres butxaques aquesta mena de mostres de mesquinesa i d'incitació a l'odi?

Té pensat prendre alguna mesura, d'una vegada, per deixar clar que a la televisió pública a Catalunya no es permetrà que es banalitzin la violència d'aquesta manera? O ens obligarà a seguir pagant amb els nostres diners els salaris d'aquests agitadors de l'odi?

Estic convençut que la majoria dels catalans, si veiessin TV3, condemnarien aquesta mena d'actituds, no creu senyora Llorach? Sincerament, no creu que una televisió pública, com TV3, hauria de prescindir, de desfer-se de col·laboradors que es burlen d'un periodista que ha patit una brutal agressió, que banalitzen la violència i agiten l'odi, o que banalitzen l'agressió a un policia?

Ja n'hi ha prou, senyora Llorach, senyor Sanchis, prenguin mesures immediatament amb aquesta voràgine, amb aquesta tendència d'alguns periodistes a banalitzar la violència i a frivolitzar amb atacs a periodistes, policies o qualsevol altre ciutadà, si us plau.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president; bon dia. Senyor diputat, m'estranya que vostè, que és un gran seguidor de Twitter i que sempre ens porten aquí tuits fotografiats, no porti el que vaig fer jo aquell mateix dia, com a presidenta de la corporació. Per tant, sobre aquesta qüestió em vaig manifestar públicament el mateix dia 21 de desembre, i de seguida que vaig tenir notícia del que havia passat. Sabem, des de la corporació, des de TV3 i des dels mitjans públics de la corporació, què representa que els professionals dels mitjans siguin objecte d'amenaçes, agressions..., perquè els nostres professionals ho han patit en pròpia pell.

Per aquest motiu, com li deia, vaig manifestar que les agressions, intimidacions o provocacions contra periodistes, atempten contra la llibertat de tots i vaig tornar a demanar que s'aturessin. Per tant, el que m'agradaria..., vostè es passa el dia parlant d'agitadors de l'odi, de blanquejar, de presentadors i col·laboradors que fan declaracions; però vostè no parla de les declaracions que va fer aquesta presidenta, aquell mateix dia, precisament per dir que és imprescindible que els professionals de la informació puguin treballar en llibertat i amb seguretat i que és una garantia indispensable per a la salut democràtica del nostre país.

I aquestes acusacions que vostè fa, des del meu punt de vista, amb el to que les fa, no assegurin aquesta salut democràtica. Tornarem a repetir, puc passar la paraula al director, perquè parli de la qüestió més concreta i donar detalls de què van fer els diferents professionals que treballen a TV3 aquell dia. Vostè sempre em treu l'exemple de col·laboradors que tenen... *(veus de fons)* col·laboradors externs. *(Veus de fons.)*

El president

Senyor Martín Blanco, si us plau..., no hi ha interacció, està parlant la presidenta de la corporació, però no té el torn de paraula. Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

És un col·laborador extern d'una productora, no és un treballador de nòmina de TV3 o Catalunya Ràdio o per tant, de la corporació. *(Veus de fons.)*

El president

Senyor Blanco, no té la paraula. Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sí, el llibre d'estil a què vostè ara feria referència mentre m'interrompia, parla dels professionals de la corporació, no de les empreses associades. Puc criticar, igual que vostè, els comentaris que facin a les xarxes socials, els diferents comentaristes,

però vostè el que hauria de veure és el que emet TV3 i Catalunya Ràdio, no el que els tuitaires fan a través de les xarxes socials. I, en tot cas, reflecteixi també el tuit que vaig fer jo, criminalitzant i criticant que hi hagi atacs contra els periodistes.

(Ignacio Martín Blanco demana per parlar.)

El president

Quinze segons.

Ignacio Martín Blanco

Primer de tot, senyora Llorach, demanar-li disculpes per les interrupcions, això d'entrada. D'altra banda, jo crec que hem d'intentar arribar fins al final de la veritat, i crec que hi ha una qüestió que és evident, el llibre d'estil obliga, també, els col·laboradors externs de la casa, a no fer declaracions que puguin menystenir la imatge de les nostres institucions. I en aquest cas, dels nostres mitjans públics. Per tant...

El president

Gràcies, senyor Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

...siguem també seriosos i curiosos amb això.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Si us plau, llegeixi bé el llibre d'estil...

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Perdoni.

El president

No li he donat la paraula. Té deu segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Llegeixi... *(Veus de fons.)* Em torna a interrompre, no puc intervenir si m'interrompen...

El president

Segueixi, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Repeteixo, reitero, llegeixi bé el llibre d'estil. Hi ha capítols generals i hi ha capítols específics per als professionals que treballen a la casa. *(Veus de fons.)*

El president

Senyor Barra, si us plau..., li demano silenci.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contingut i la programació dels canals de la Corporació

322-00066/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el contingut i la programació de canals de la corporació i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyora presidenta, senyors directors, bon any per si de cas. (*Fortes rialles.*) Però bé, no sigui dit; però ja ens havíem felicitat l'any. Sí, fa uns dies li vaig comentar, aquesta és la darrera comissió de control que fem abans del judici, i li vaig comentar que sí, que ens agradaria comentar una mica com teníem això. Hem tingut la sort d'escoltar els directors abans, de com ho tenien plantejat i, en qualsevol cas, segurament, el debat entre vostè i jo serà més senzill.

Compartim la idea d'utilitzar els canals informatius que té la corporació catalana, especialment Catalunya Informació i el 324, en una informació *non stop* del que està passant en els judicis. I també compartim la possibilitat que a TV3 hi hagi, lògicament, també, informació sobre el tema, però que no es canviï tota la graella en funció, també, de donar aquesta informació de tots els dies, tots els judicis. És a dir, que es respecti al més possible, la graella. En el tema de la ràdio sí que entenc que podria ser, potser, una miqueta diferent i que la ingerència, també, a Catalunya Ràdio podria ser d'alguna manera, més important.

Ho entenem, ho ha dit el senyor Riera i hi estic absolutament d'acord. És una situació d'absoluta excepcionalitat i uns fets gravíssims. El que sí que li demanem –i ho fem sempre– és, en aquest cas, i vostès ho entendran, la informació més objectiva que mai. Jo mai reclamo neutralitat als periodistes, però potser en aquest cas sí que, quasi estic una mica obligat a dir-li. I la informació, al més objectiva i al més neutral possible. I l'opinió que es donarà, fonamentalment, que es donaria en els diferents programes de TV3, absolutament d'acord, eh?, amb el criteri que s'ha donat, doncs, que sigui al més plural possible.

L'opinió no pot ser objectiva ni pot ser neutral, però sí que hauria de ser plural. I sí que li reclamariem, en aquesta cobertura d'aquest judici, que serà important i que serà transcendental, això, informació objectiva i l'opinió, al més plural possible.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, li puc garantir que els nostres mitjans reflectiran opinions plurals quan hi hagi taules de debat sobre el judici, però com ha dit abans el diputat Riera i ara vostè, la situació és excepcional. Els dos directors dels mitjans i el director de mitjans digitals ja els han explicat quina cobertura farem, al llarg del judici sobre l'1 d'octubre. I que aquesta serà molt àmplia, perquè..., però també tots dos han parlat de rigor i imparcialitat.

Per tant, jo n'estic segura, que els professionals dels nostres mitjans públics faran la feina amb el mateix rigor que la fan sempre. I per tant, tindrem informació plural, quan hi hagi taules de debat, però tindrem la informació rigorosa de tot el que passi en el judici. És molt important tot el desplegament que hem volgut fer, de la informació directa i minut a minut, a través dels mòbils. Avui dia, tots estem connectats en tot moment, a través del mòbil i per tant, poder anar tenint les alertes i els avisos del que passi en els mòbils ha fet que, com a consell, prenguéssim la decisió de reforçar, precisament, amb personal, mitjans digitals perquè es pugui donar aquesta cobertura.

Jo adquireixo el compromís i sé que la comparteixen els dos directors dels mitjans, que hi hagi rigor en tota la informació que es farà els propers mesos sobre l'excepcionalitat aquesta, aquesta situació excepcional que tenim, que són els judicis al voltant de l'1 d'octubre.

El president

Té cinc segons, senyor Pérez, si vol repreguntar.

David Pérez Ibáñez

Sí, en tot cas li deia, no deixem TV3 solament, també, en una informació *non stop* sobre aquest tema, hi haurà més cadenes que faran informació, també generalistes i també privades. Per tant, seria molt complicat, de cara a la publicitat, també, de TV3, que solament, durant tot el dia, fessin solament això.

El president

Gràcies. Senyora Llorach?

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Estic d'acord amb el que vostè diu. Ja ho ha dit el director abans, no es canviarà tota la graella de TV3, sinó que només es faran, a TV3, aquelles declaracions que els professionals considerin que, per la rellevància que tenen, han d'anar al primer canal. El seguiment, dia a dia, es farà des del canal informatiu.

El president

Gràcies. Passem a la següent pregun..., senyor Riera?

Josep Riera i Font

Només un aclarim..., per al·lusions, un aclariment molt senzill, el senyor Pérez ha dit que jo...

El president

Per contradiccions, seria en tot cas.

Josep Riera i Font

O contradiccions, perdó. Ha dit que jo que he dit que era una situació excepcional i que «eren uns fets gravíssims». Només aclarir la part de «fets gravíssims». Per a nosaltres, els fets gravíssims és que es jutgi uns demòcrates per exercir la democràcia, eh? Vull dir, només per aclarir això.

El president

Passem a la següent..., senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Perquè sí, efectivament..., per contradiccions, senyor president. *(Rialles.)*

El president

Quinze segons.

David Pérez Ibáñez

Però no són contradiccions, jo sóc sincer... *(Rialles.)*

El president

Pot tenir la paraula, senyor Pérez.

David Pérez Ibáñez

Sí, «fets gravíssims» té una acepció molt general. Ha fet bé en concretar, perquè es podia interpretar de moltes maneres.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les tasques dels treballadors de l'emissora

323-00084/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les tasques dels treballadors de l'emissora, i la formula...? (*Veus de fons.*) La diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Sí, bon dia, senyor Gordillo. Los días de Navidad recibí varios mensajes de trabajadores de Catalunya Ràdio que me explicaron que, con motivo del aperitivo de Navidad, se han visto en la situación de tener que cantar un villancico titulado: «*Fum, fum, fum, dels presos i els exiliats*». La verdad es que yo, lo que me describieron me pareció bastante inverosímil, pregunté si alguien había hecho vídeos, me dijeron que sí, y los conseguieron y, efectivamente, yo me reuní con ellos, vi los vídeos y se ve todo lo que pasa, la plantilla de Catalunya Ràdio, reunida entorno a las escaleras, pasan algunos repartiendo a cada uno de los asistentes esta letra de este villancico, y luego todos comienzan a cantar esta canción, incluido usted mismo.

No..., esta comisión no me da el tiempo de ponerme a cantar, ni a leer íntegramente el villancico, pero más o menos dice: «*El vint-i-cinc de desembre, fum, fum, fum; hi ha tancats a la presó, sense raó, sense raó; gent digna i valenta, que no ha estat mai violenta; fum, fum, fum; allà dalt de la frontera; es tornen a exiliar, els que aquí no podran viure fins que sigui un país lliure; fum, fum, fum; no esteu sols, no esteu sols.*»

También cuestiona a los fiscales, a los tribunales, bueno..., no..., en dos minutos y medio no voy a leer todo esto. La verdad es que, o sea, yo realmente, cuando recibí los mensajes pensé que no era cierto, pero al ver los vídeos, que además se ve el seguimiento, se le ve a usted cantando, realmente me he pasado estas dos semanas pensando qué hacer, porque claro, esto no tiene que ver con un contenido emitido en antena, pero tampoco..., claro el libro de estilo nos habla de imparcialidad, de muchas cosas, pero nunca de una situación de este tipo, que ya sí sería inverosímil en una empresa privada, lo es más en un medio público.

Me gustaría saber qué explicación puede darnos.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, en primer lloc sorpresa, perquè la literalitat de la pregunta era tan genèrica que no m'esperava que em preguntés per això. La pregunta deia: «Sobre les tasques dels treballadors de Catalunya Ràdio.» I per tant, jo com a director, m'havia preparat i havia demanat informació, pensant en totes les hipòtesis possibles, vinculades a la feina dels treballadors de la ràdio pública, de cara a l'antena, de cara a la seva feina professional, en compliment de les seves obligacions, dels seus contractes, en compromís amb el rigor i el servei públic.

És a dir, jo m'havia preparat i havia patit durant tots aquests dies, pensant, a veure per on em podia sortir, però no m'esperava que una activitat que no organitza la direcció de l'empresa, i una activitat que és lliure, d'una part dels treballadors de l'emissora, que cada any agafen i celebren l'arribada de les festes de Nadal i en concret, uns que organitzen una cantada d'una nadala, que escriuen expressament per a aquesta ocasió, i que, com vostè ha dit, no s'emet ni per cap mitjà de la corporació ni per cap entorn digital dels mitjans de la corporació, doncs jo, lògicament, no li puc donar explicacions per això.

Nomes dir-li que jo vaig arribar d'una reunió en el moment en el que començava la cantada aquesta de nades, que es fa a les escales, i que jo no vaig cantar la nadala que

vostè... Vull dir, a les imatges, no sé d'on les treu, però jo no canto aquesta nadala, sinó que, simplement, estic allà, com cada any, acompanyant els treballadors i felicitant-nos el Nadal, amb una copa de cava o amb una copa d'un refresc i amb unes neules i amb uns torrons i, per cert, amb alguns dels regals o de les paneres que t'envien durant l'any, durant aquelles dates de l'any, i que, a part de declarar-les en el portal de la transparència, el que fa la direcció és posar-les per compartir amb tots els treballadors aquell dia.

Per tant, la meua presència era de companyonia amb aquests treballadors, però jo no vaig participar del càntic que m'atribueix, d'aquesta nadala, que és una activitat que fan els treballadors anualment i que la direcció de l'emissora no té res a veure amb aquest aspecte en concret.

El president

Senyora Silva, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Señor Gordillo, yo he visto los videos, y está usted cantando. De hecho, uno de los videos está en esta posición, y está usted con el papel en la mano, cantando. O sea, yo le agradecería que no niegue lo que ha pasado porque, realmente, yo no sé qué decir a estos trabajadores. Si tienen que ir a un juzgado de lo laboral, presentar estos videos como prueba, hacer una demanda, si tienen que ponerlos a correr por redes sociales para que..., como denuncia de lo que sucede en la radio. Además, que se ve claramente ahí, en toda la secuencia de imágenes, cómo se le reparte a cada uno de los asistentes de la plantilla esta letra.

Yo no sé si podríamos sacar algo positivo de esta comisión, hoy día, que usted reconociera que esto está mal, que usted no debería haber participado de esta situación, y comprometerse que no va a volver a ocurrir. Porque yo podría dar una respuesta a los trabajadores que recurren a mí, como miembro de esta comisión, buscando una respuesta a estas situaciones que no deberían ocurrir, porque estamos hablando de una radio pública, de funcionarios que tienen libertad...

El president

Senyora Silva...

Beatriz Silva Gallardo

...ideològica.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, li queden dos segons.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Dos segons?

El president

Deu segons.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Deu segons. (*L'orador riu.*) Jo no vaig cantar. (*Veus de fons.*) Els treballadors reparteixen la lletra i jo la guardo, perquè em fa gràcia guardar aquesta lletra, perquè, d'aquí uns anys, tindrà un valor sentimental guardar aquestes lletres impreses, però jo no vaig cantar la lletra que vostè m'atribueix.

Té tot el dret del món d'iniciar les accions i de fer el que vostè consideri oportú. Però, sincerament, em sembla que hi ha un aspecte de la llibertat d'expressió i de l'àmbit de que tothom expressa...

El president

Senyor Gordillo.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...la seva celebració, que crec que la direcció de Catalunya Ràdio té molta feina, i no se l'acaba la que té, com per haver d'incidir en aquest aspecte concret, que és de lliure...

El president

Senyor Gordillo.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...participació dels treballadors.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el compliment dels acords interns amb els professionals de la Corporació

322-00057/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre el compliment dels acords interns amb els professionals de la corporació. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Senyora Llorach, doncs la veritat és que volia demanar-li, per previsió calendaritzada de compliment d'alguns acords pels quals aquesta mateixa diputada havia preguntat en algunes sessions de la comissió anteriors, d'una banda, sobre la reivindicació que hi ha per part del comitè d'empresa de recuperar les trenta-cinc hores setmanals, de l'altra, sobre la posada en marxa del consell professional de continguts i de programes.

Crec que hi ha bones notícies en ambdós aspectes. El Consell professional de l'àmbit de programes i continguts d'entreteniments culturals va ser aprovat al desembre, dins del nou estatut professional. Crec que ha entrat en vigor fa uns quinze dies. Però m'agradaria que ens doni detalls de quina planificació de calendari tenen per acomplir aquest compromís de posar-lo en marxa.

I, d'altra banda, crec que hi ha novetats també respecte al tema del compromís de les trenta-cinc hores setmanals, i per tant doncs, miri, avui, té una pregunta agradable per part d'aquesta diputada. M'agradaria que sempre fos així i que hi hagués el compliment de que la preguntí.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, sí són bones notícies en els dos àmbits. Sobre el compliment dels acords interns amb relació a la reivindicació dels treballadors de retornar a les trenta-cinc hores, com sap, hem arribat a un acord transitori, que fins que no es pugui retornar, que ho sabrem el mes d'abril, aproximadament, quan tinguem la regla del deute i l'objectiu del dèficit de la Generalitat, doncs, de forma transitoria, els treballadors poden fer dues hores i mitja setmanals de formació i, per tant, la jornada passa a ser de trenta-cinc hores més dues hores i mitja de formació.

Tot això ha requerit tota una sèrie d'informes conjunts de la Direcció General de Pressupostos i de la Direcció de Funció Pública. Ens va arribar el corresponent infor-

me conjunt i, per tant, ja estan planificant per posar-ho en marxa a partir del proper 4 de febrer. Per tant, pel que fa al tema de les trenta-cinc hores, aquesta informació.

I pel que fa al consell..., a l'estatut professional, estem contents que sigui una realitat. Jo crec que va al desembre del 16 que vaig adquirir aquest compromís, aquí, en aquesta cambra. Han passat dos anys, però s'ha anat treballant de forma ininterrompuda. En un primer moment, en Pep Vilà, en Brauli Duart i la Rita Marzoa, i ho ha acabat la Rita, perquè el dia, malauradament, que el vàrem aprovar, en Pep Vilà ja no era membre del consell, i en Brauli Duart, tampoc. Per tant, el dia 19 de desembre, el consell de govern va aprovar la posta en marxa.

Ja hi ha hagut una primera reunió amb els impulsors del consell professional, els serveis jurídics de la casa i recursos humans. El primer que s'ha de fer és elaborar un cens de tots els que han de participar en aquestes votacions. I s'han calendaritzat de que al juny, a molt tardar, tinguem ja en marxa aquest consell professional de continguts.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí, dos petits apunts. D'una banda, aprofitar per agrair-li a en Pep Vilà la feina feta en aquest tema del consell professional, del consell professional de programes i de continguts, el d'informatius ja existia.

I, de l'altra, doncs, a banda de, evidentment, alegrar-me que aquests dos aspectes concrets, que li traslladava jo en la meua pregunta, doncs siguin realitats aviat, això no treu que, de fet, jo, quan vaig fer la pregunta, no hi havia cap concreció al respecte en cap dels dos. Però això no treu que la sensació ha estat de molta lentitud en arribar fins aquí, tant en un cas, com en l'altre.

De fet, en el cas de les trenta-cinc hores laborals, fins i tot van tenir una amenaça de vaga l'octubre passat, per part dels treballadors, perquè no es recuperaven.

Els reclamo, tot i que saben que estan en precari, caducats i, a partir de la setmana vinent, amb una llei tramitant-se en el Parlament de Catalunya, per fer la renovació del Consell de govern de la corporació, però que no per això deixin d'exercir el lideratge que han d'exercir com a govern d'una empresa pública i, per tant, de vetllar pels interessos d'aquesta empresa pública i de tots els seus treballadors i treballadores.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, seguim treballant i liderant els temes. I, si us plau, no estem caducats, estem en funcions, que és el que diu la llei. No estem caducats, estem en funcions, des del 30 de març. I, mentre estiguem en funcions, seguirem exercint el lideratge de la corporació.

I, sí, a vegades els tràmits són lents i llargs. Per exemple, pel que fa a les trenta-cinc hores, hem tingut..., ens van demanar documentació complementària, que justifiquéssim que les mesures que proposaven, per exemple, no comportaven un increment dels costos de personal de la corporació. Hem hagut d'elaborar els documents, reenviar-los, la comissió aquesta es reuneix un cop al mes... I, si a vegades sembla que no estem impulsant la feina, però li ben asseguro que ho seguim dia a dia, ho reclamem i hi estem a sobre perquè, quan un tema el tenim sobre la taula, volem que es resolgui amb la màxima celeritat.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre l'estat econòmic al tancament de l'exercici del 2018 i la incidència que hi ha tingut l'evolució dels ingressos per publicitat

322-00058/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions de la corporació sobre l'estat econòmic al tancament de l'exercici 2018 i la formula la diputada Gemma Espigares, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

Gemma Espigares Tribó

Bon dia. Gràcies, president. Senyora Llorach, des del 2010 al 2015, el pressupost de la «corpo», en aquest cas, ha baixat, ha baixat dràsticament. De fet, va passar el mateix en moltes altres corporacions públiques de la resta d'Europa, però aquí la baixada va ser dràstica, no només en l'aportació pública, sinó també en tota la caiguda dels ingressos publicitaris.

De fet, en aquest període que li dic, entre el 2010 i el 2015, segur que ens ho podrà detallar, és de prop del 30 per cent. I, si tenim en compte els ingressos totals, inclosa la publicitat, del voltant del 32 per cent.

És una qüestió que n'hem parlat ja en aquesta comissió, de fet, és un tema diferent amb el que veníem parlant avui en aquesta. I el que ens agradaria és que, des del 2015, el pressupost, que està estabilitzat, tot i que no és el que voldríem i tot i que segueix caient, però no en el que havia estat en el període 2010-2015, ens agradaria que ens poguéssim explicar quins són els comptes que preveu per a aquest 2018, quin ha estat el tancament del dèficit o el superàvit, si és que és el cas, i com seran els ingressos de publicitat, també com preveu que evolucionin en els propers anys.

I, finalment, si creu que hi ha possibilitat de que hi hagi aquest acord marc o aquest contracte programa amb les negociacions amb el Govern, encara que, com bé acaba de dir, estiguin en una situació provisional.

Gràcies.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, el 16 de gener, per tant, aquesta mateixa setmana, el consell de govern ha aprovat la liquidació provisional del pressupost del 18. Hem aconseguit tancar amb equilibri pressupostari, després d'un any molt i molt complicat econòmicament. I, a més a més, acomplir amb el compromís d'estalvi de 3 milions d'euros, derivat de l'ordre de tancament de 15 d'octubre de la Vicepresidència d'Economia i Hisenda de la Generalitat.

Bàsicament, ha vingut marcat per un estancament, una baixa dels ingressos publicitaris. Han caigut un 4,7 per cent respecte a l'any anterior. Això són, en números absoluts, aproximadament, 2,4 milions d'euros.

I també hem tingut un altre tema que ens ha anat preocupant pressupostàriament tot l'any, que són els canvis en la llei d'IVA, que limiten la seva deduïbilitat, com ja he explicat en reiterades ocasions en aquesta comissió.

Aquests factors i la situació de pròrroga pressupostària, perquè estem en pròrroga pressupostària, van obligar al seu dia, el gener de l'any passat, a acordar pel consell de govern un pla de contenció. Vam sol·licitar a la Generalitat una transferència de crèdit de 20,4 milions per fer front a aquesta despesa d'IVA sobrevinguda. I si no arribaven aquells diners, ja vaig explicar aquí, en altres ocasions, que la situació econòmica de la corporació es posava molt en risc.

Van arribar aquests diners, van arribar el mes de juny. I això va permetre revertir, en part, el pla de contenció, però no tot. Si els recordo les xifres, el pla de con-

tenció de l'any passat era de 39,4 o 39,5 milions i l'aportació va ser de 20,4. Per tant, no vam poder revertir tot el pla de contenció.

Pel que fa a la publicitat. El tancament, comparatiu, 17-18, hi ha aquests 2,4 milions de diferència. Però aquí hi ha un tema important i que s'està treballant i que aquí hi treballen molt els directors dels mitjans, que, com que hi ha canvis de tendència pel que fa al mercat publicitari, s'han obert vies d'inversió més enllà de la publicitat convencional, que són les xifres que jo els deia. I, per exemple, ens arriben molts ajuts a la producció, que li he de dir que, en aquest darrer any, s'han triplicat respecte al 2017.

I, després, tenim una altra via encetada i que està funcionant bé i que està treballant amb el director comercial el director de la televisió, i és tot el tema de la venda de les nostres sèries de ficció, que tenen molt de prestigi. I, per tant, s'ha establert una relació comercial important, tant amb Netflix, com amb Movistar. I per tant, pensem...

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...que per aquí també poden entrar ingressos addicionals.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'afectació en la producció interna de la reducció d'hores setmanals treballades

322-00059/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre l'afectació en la producció interna de la reducció d'hores setmanals treballades. I la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Moltes gràcies, president. Senyora Llorach, justament, a la pregunta de la diputada Ribas, s'hi ha referit vostè, fa ben pocs minuts, i nosaltres volíem preguntar, justament, sobre aquest fet, no?

S'ha anunciat, per part de la corporació, de fet n'havíem parlat aquí, però estàvem a l'espera de les autoritzacions –vostè s'hi ha referit– de la Generalitat, de funció pública i de pressupostos, però sí que s'ha arribat a aquest acord per compensar i passar les trenta-cinc hores, que era l'acord, de moment no de forma final, perquè això depèn –i s'hi va referir vostè també en alguna comissió passada– de complir l'objectiu de dèficit, per tant encara no estem en aquest procés exacte, però sí de compensar aquestes dues hores i mitja de formació i, per tant, que la càrrega laboral, diguéssim, passi a ser trenta-cinc hores, que era l'acord amb previsió que, suposo, quan s'hi arribi es pugui retornar a les trenta-cinc hores de manera definitiva.

Per tant, senzillament era un parell de preguntes en el sentit de, primer, com afecta això a la reorganització i a la planificació de la plantilla, com es veurà afectada la producció interna per aquesta disminució de la jornada laboral, i també la previsió de quan es comenci a aplicar aquest preacord i si tenen alguna previsió, diguéssim, que es pugui retornar a les trenta-cinc hores de manera definitiva en el futur.

Res més.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, treballem, ara estem treballant perquè l'impacte en l'aplicació d'aquest preacord en les pròximes setmanes, com he dit abans el 4 de febrer, tingui un impacte mínim en la producció, tant pel que fa a les hores produïdes com, sobretot, en la qualitat d'aquestes hores.

L'ajust que sigui necessari aplicar al sistema productiu es farà amb l'objectiu, com deia, de buscar la màxima productivitat i eficiència en tots els entorns i adaptant la producció allà on calgui.

En funció de les característiques dels llocs de treball, que són molt diverses a casa nostra, caldrà ajustar la producció, però sempre tenint en compte que no hi podrà haver en cap cas increment de la despesa, perquè aquest és el compromís que perquè arribés l'informe conjunt de funció pública i pressupostos vam assolir com a corporació.

Per tant, s'haurà de fer sense incrementar el pressupost dels plans de producció i sense incrementar la massa salarial. Si fossin necessaris més recursos haurien de sortir d'altres partides de la corporació.

És evident que per aplicar-ho haurem d'incrementar l'eficiència a través de modificacions en la planificació del personal productiu, que ja s'està treballant perquè es pugui aplicar a partir del dia 4, en els torns de treball, en els horaris, de manera que permeti mantenir la mateixa producció de programes i la qualitat, com deia, d'aquests.

També, en aquest sentit, el període d'aplicació d'aquest preacord suposarà una oportunitat per a la corporació per ajustar el sistema productiu de la casa en cas que pensem que si aquest any la Generalitat compleix l'objectiu del dèficit i la regla del deute ho sabrem la primera quinzena d'abril i, per tant, s'haurà de retornar a la jornada efectiva de trenta-cinc hores setmanals que els nostres treballadors i treballadores tenen per conveni i que ja exercien fins que es va canviar la jornada a trenta-set hores i mitja.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el compliment dels deures constitucionals pels òrgans de govern de la Corporació i els òrgans de direcció dels mitjans de comunicació que gestiona

322-00060/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el compliment dels deures constitucionals pels òrgans de Govern de la corporació, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, senyor president. Bé, senyora Llorach, li faig la pregunta a vostè perquè m'interessa, primer de tot, la veritat, conèixer la seva opinió, però també perquè sé de la seva tendència a socialitzar les preguntes i, per tant, si és possible podríem conèixer també la resposta o l'opinió dels senyors Gordillo i del senyor Sanchis.

La pregunta és ben clara: vostè creu que els ciutadans de Catalunya mereixem tenir al front dels nostres mitjans públics dos senyors que estan imputats per desobediència i malversació de cabals públics?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

Recordin que tenen dos minuts i mig en total de la pregunta, ho dic perquè si vol... Té la paraula o qui vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, pel que fa a aquest tema, com a totes les qüestions que tenen a veure amb la corporació, tots els directius i jo mateixa no hem deixat mai de complir la legalitat vigent. Per tant, vostè ja té el veredict. En tot cas, esperarem que hi hagi el judici i veurem el que passa.

Per tant, jo sóc molt conscient dels meus deures i també dels meus drets i, en aquest cas, no entraré en més detalls.

El president

Sí, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Perdoni, com sap vostè els càrrecs?

El president

No, no, no, senyor...

El director de Televisió de Catalunya

No puc preguntar. Doncs, si no puc preguntar, li diré: té vostè moltíssima sort, vostè els sap i jo no els sé.

Vostè ha parlat ara de desobediència i malversació i no sé ni els fets que se m'imputen, perquè no li ho han comunicat al meu advocat, ni ho ha publicat ningú, ni ho sap ningú. Per tant, només li manifeste la meua absoluta estupefacció perquè vostè ja sap quins fets i quins càrrecs se'ns imputen. I només és això.

El president

Senyor Nacho Martín, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Bé, sense voluntat d'estendre'm en aquesta qüestió, senyor Sanchis, jo conec o entenia que coneixia els càrrecs, primer, pel que s'ha dit a la premsa, i li puc ensenyar el que he estat mirant aquests dies sobre el que diu la premsa, que és sobre malversació de cabals públics i sobre desobediència.

D'entrada, no em resultava tan il·lògic que diguessin això els mitjans de comunicació, perquè, òbviament, el fet que vostè tingués un requeriment exprés del Tribunal Constitucional que li deia que no podia portar a terme cap mena d'acció que fos conduent i orientada a la celebració del referèndum il·legal, que havia estat declarat il·legal pel Tribunal Constitucional, això implica o d'entrada, si més no el sentit comú ens ho diu, potser no la qualificació jurídica però sí el sentit comú, ens diu que això és una desobediència al Tribunal Constitucional, la malversació de cabals públics.

Si vostè continua emetent sota les seves ordres un anunci que ha estat prohibit pel Tribunal Constitucional perquè no es poden fer actes conduents a la celebració d'aquell referèndum, això és molt plausible que acabi essent una malversació de cabals públics o que els tribunals hi puguin veure indicis. Que, per cert, senyora Llorach, jo no he dit en cap moment que això estigui dat i beneït; jo el que he dit és que els tribunals han vist indicis raonables de la possible comissió d'aquests delictes, malversació de cabals públics o de desobediència.

En tot cas, el senyor Sanchis em diu que això és una cosa que els mitjans s'ho treuen de la màniga i això no li ho discuteixo. És veritat que jo ho he llegit en diverses notícies que li puc ensenyar en qualsevol moment.

Mirin, en tot cas, senyora Sanchis, vostè va declarar en una entrevista en diferents mitjans de comunicació que la seva legitimitat, la seva legalitat no era la Constitució espanyola, sinó la que emanava el Parlament. Vostè està reprovat des de fa més d'un any pel Parlament de Catalunya i encara estem esperant la seva dimissió. Reprovat pel Parlament i ara també imputat pels tribunals, i vostè encara aquí com si sentís ploure. No pensa dimitir, no té cap mena d'intenció de dimitir. La mateixa pregunta és per al senyor Gordillo.

Jo crec que els mitjans de comunicació públics de Catalunya, en la mesura amb què vostès són servidors públics, no són partidans de la causa separatista, no són els defensors de les essències de la causa separatista, sinó que han de vetllar per l'interès públic del conjunt dels ciutadans de Catalunya, crec que haurien d'assumir les conseqüències dels seus actes, de les seves decisions, del fet de no haver impedit que continués un acte que estava declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional. Haurien d'haver estat d'alguna manera respectuosos amb el marc jurídic vigent, com deia la senyora Llorach, i jo crec que els nostres mitjans públics haurien de ser de tots. Que els ciutadans de Catalunya, que paguem entre tots aquests mitjans públics, no tenim perquè tolerar, aguantar i suportar que els seus dirigents decideixin que això és un club privat de separatistes per separatistes.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Només li demanaré la màxima responsabilitat quan vostè parli de temes importants, només la màxima responsabilitat. I, per tant, faci el favor de no informar-se sense contrastar cap informació que li arribi que siga de màxima importància, perquè jo considere que el seu lloc exigeix exactament això, que vostè tinga el màxim grau de responsabilitat i el màxim grau de consciència en tot allò que diu. I ja veig que avui no ho ha fet.

Moltes gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el nou estatut professional dels mitjans de la Corporació

322-00063/12

El president

Doncs, passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el nou estatut professional dels mitjans de la corporació, i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Recentment, hem rebut la comunicació que el Consell de Govern de la Corporació ha aprovat un nou Estatut professional dels mitjans de comunicació de la corporació. La novetat que ens expliquen és que s'incorpora en aquest codi tots els àmbits de continguts, o sigui que més enllà dels professionals d'informatius, d'esports, de TV3 i de Catalunya Ràdio, l'estatut nou també integra ara els redactors de continguts, guionistes, documentalistes, lingüistes, productors, tècnics, realitzadors, dissenyadors, etcètera.

I, en conseqüència, l'altra novetat és que regula la creació també del Consell professional de continguts, que s'afegeix al consell professional d'informatius i esports de TV3 i a l'equivalent de Catalunya Ràdio.

Em sembla un pas lògic, perquè equipara tots els professionals de la casa i, al mateix temps, un pas innovador.

Senyora Llorach, a part que ens expliqui bé aquestes novetats i el seu abast, ens agradaria també que ens aclarís també algunes qüestions més, com ara quin control s'exerceix per al compliment d'aquest estatut i quina coordinació hi ha entre els dos consells professionals existents i quina hi ha d'haver amb el nou consell professional de continguts.

El president

Moltes gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, com ja he explicat en un parell de preguntes anteriors, finalment després de dos anys ha pogut ser realitat aquest consell professional.

És important aquesta modificació perquè és la primera vegada que hi ha un consell de continguts que no és de l'àmbit d'informatius, per tant de continguts i entreteniment, no tan sols aquí a Catalunya, que l'hem fet nosaltres, sinó a l'Estat espanyol i a la resta d'Europa. Per tant, disposem d'una eina de comunicació, participació, gestió i administració de continguts molt i molt important com a mitjà públic d'aquest país.

Aquest nou consell professional de programes i entreteniment, vostè ho ha dit, representa tots els professionals de la casa, pràcticament tots els professionals de la casa que no estan a informatius i a esports. Per tant, tindran el seu canal de participació tots els professionals. Podran emparar-se al codi deontològic del Col·legi Professional de l'Audiovisual, com els periodistes tenen el del Col·legi de Periodistes, o qualsevol codi deontològic d'altres organismes internacionals.

Crec que serà una millora de la comunicació entre les direccions dels mitjans i els treballadors i treballadores de la casa i és una potestat de tenir veu pròpia davant de l'opinió pública per a qualsevol tema que tingui a veure amb la qualitat i la gestió de la seva feina, de la feina que desenvolupen dia a dia els professionals de la casa.

Està a les beceroles, està aprovat l'estatut, però no hem anat més enllà. Com he dit abans, s'ha fet una primera reunió. Quan hi hagi aquest cens, que serà aquest primer trimestre se l'han donat per elaborar el cens, es posarà en marxa, però el que voldria remarcar és que som punta de llança a Europa en els drets dels nostres professionals i m'agradaria deixar-ne constància.

I també comunicar-vos que estem treballant amb la Rita Marzoa, amb el consell professional de l'audiovisual, per fer-ne una presentació pública conjuntament. Els professionals de la casa que varen impulsar que es fes aquest canvi, perquè aquest canvi ha vingut per l'impuls que hi han donat els professionals de la casa, que ens ho van demanar, amb el col·legi de professionals i la corporació.

Evidentment, s'establiran eines de coordinació entre els companys d'informatius i esports, però encara no estan articulades, perquè tot just acabem d'aprovar aquest document.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els professionals de TV3 que participen en publicitat comercial

322-00064/12

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre els professionals de TV3 que participen en publicitat comercial, i la formula el diputat Francesc de Dalmaes, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmales i Thió

Moltes gràcies, president. Com fem habitualment, indicar que aquest grup parlamentari participa en aquesta comissió per respecte a aquest Parlament, per respecte als professionals de la corporació, però perfectament conscients de l'excepcionalitat democràtica que significa tenir presos polítics i exiliats, i encara més aquesta setmana, amb l'actuació absolutament reprovable de la policia amb les setze detencions que van tenir lloc a les comarques gironines.

En segon lloc, aquesta vegada ens resulta encara més contradictori assistir en aquesta comissió, quan ahir, a Extremadura, Partit Popular, Ciutadans i Socialistes van demanar aquest 155 continuat amb un punt –que ens sembla que haurien de donar explicacions a aquesta comissió– que parlava del control de TV3 per part de l'Estat, perquè això afecta directament la sobirania d'aquest Parlament, perquè qui controla els mitjans és aquest Parlament.

I, en tercer lloc, sí que m'agradaria indicar que aquest matí hem sentit algunes apreciacions sobre neutralitat. Ens agradaria recordar una frase de Desmond Tutu que deia: «Si ets neutral davant la injustícia, has escollit el costat de l'opressor» i, per tant, tenir-ho en compte sempre.

I si parlem específicament de periodisme, el mestre Kapuściński parlava del periodisme intencional i deia exactament això, que és impossible que un periodista sigui neutral davant de la injustícia. Per tant, quan fem apel·lacions a la neutralitat, feu el favor de tenir en compte el que és just i el que és injust.

Li volíem preguntar, ja sabem els problemes econòmics que té la seva casa, sabem que juguen amb les cartes marcades, sabem la qüestió de l'IVA, de Montoro, etcètera, però no tot s'hi val. Hi ha en joc la credibilitat i la professionalitat dels grans actius d'aquesta casa, que són les persones que en formen part.

Vostès saben que el consell professional de Televisió de Catalunya està preocupat perquè hi ha professionals que anuncien cotxes o que anuncien congelats, que el llibre d'estil és cert que no ho impedeix, però que el director té la facultat per impedir-ho. Sabem també que no és una iniciativa personal d'aquests professionals, sinó que és el departament comercial que els convida a fer-ho i, per tant, dir-los com valora aquest director aquestes actuacions i quin és el capteniment de la corporació en aquesta matèria.

Pensem que un dels grans fets diferencials entre els mitjans privats i els mitjans públics és precisament aquest, que els professionals no poden ser utilitzats en qualsevol moment per a qualsevol qüestió, entenen perfectament la situació d'excepcionalitat econòmica que viviu a la corporació.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Faré només una prèvia i li passaré la paraula al director del mitjà.

Sí, els nostres professionals han fet publicitat i és la direcció comercial que diu: «Tal firma vol aquest professional», però el que sí que hem acordat amb el director de televisió, i hi estan treballant el director comercial i el director de la televisió, amb el propi consell professional, i ell li podrà explicar, és amb quina ha de ser aquesta llista i quins són aquests professionals que poden fer aquesta publicitat, tot i que, com vostè ha dit molt bé, el llibre d'estil no impedeix que aquests professionals que fan publicitat la puguin fer.

Donada la inquietud del consell professional d'informatius de TV3, el director s'ha reunit amb el departament comercial i amb ells i han arribat a una sèrie d'acords que ell mateix explicarà.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Sí, més o menys, la presidenta ho ha comentat, és a dir, aquí hi ha diferents direccions i estaments involucrats.

Vostè ha comentat un parell de referents que són bàsics en tota aquesta història, que són, per un costat, el llibre d'estil. No estem fent res que no pugui permetre el llibre d'estil, que, diu: «Prohibeix l'elaboració i presentació de continguts als professionals que treballen en l'elaboració i presentació de continguts estrictament informatius, fer publicitat.» I amb tota la resta, el llibre d'estil ja no diu res.

Aleshores, malgrat tot, i com vostè diu, ens hem de preocupar de la imatge, ens hem de preocupar de tot el que representa mantindre el prestigi de TV3 dins de la societat i ho hem parlat, i continuem parlant-ho, buscant solucions a uns petits problemes que hi ha hagut, que s'han anat encadenant.

Per exemple, el fet que hi ha professionals que presenten programes informatius, però que segons com i de quina manera també tenen continguts informatius. Això ho hem abordat.

I hem quedat també al consell professional, primera, que ho decidirem totes les parts implicades, per dir-ho així, que és el que estem fent, i segona que estudiarem aquests casos, que ja ho estem fent també.

Vull dir que les excepcions a aquesta norma ja les estem contemplant i ja les estem mirant de redreçar, perquè si algú en algun moment considera que hi ha excepcions que no apareixen en el llibre d'estil puguem treballar-les i solucionar-les.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la Corporació

322-00067/12

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la corporació, i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, estem en una situació molt complicada econòmicament i reiterem, una vegada més, aquestes preguntes. Una situació difícil.

Vostè, en la darrera comissió de control del mes d'octubre, li vam preguntar directament sobre quina evolució estava tenint els ingressos per publicitat. Estem al mes de febrer, vostè ens va dir llavors que perfecte, que no hi havia..., que segurament arribaríem amb la mateixa previsió que ja teníem a l'inici de l'any. M'agradaria saber com hem tancat l'any, amb una xifra concreta en temes de publicitat.

I també quina és la seva previsió de cara a aquest any, econòmicament i finançament.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, hem tancat, com he dit abans, amb 2,4 milions d'euros menys dels previstos en el capítol de publicitat, exactament 2,4. El 17 vam tancar amb 56.500 i hem tancat a 54.100. Li dono la xifra global. Hem de

treballar, hem de treballar per tenir més ingressos publicitaris i estem treballant en el tema.

Per exemple, amb televisió hi ha hagut un bon resultat, la caiguda ha sigut lleu, un 1,3 per cent, en línia amb el mercat, i amb bona captació de nous clients; no tinc les xifres exactes, però si han caigut cent clients hem retrobat cent clients més. Hem tingut caiguda de publicitat per part de la Generalitat, que és important, perquè la Generalitat –com vostès saben– fan moltes campanyes publicitàries i aquest any només hi ha hagut mig any i, per tant, han fet menys campanyes publicitàries.

En ràdio hem caigut més, hem caigut un 11 per cent, per sobre de la caiguda de les ràdios de la resta de Catalunya, que era d'un 7 per cent. I, en canvi, en mitjans digitals, que clar, l'aportació és més petita, hem crescut, hem crescut per sobre el 9 per cent.

Per tant, s'ha de seguir treballant en el tema de la publicitat. Les inversions publicitàries de les grans marques segueixen invertint, però baixen la quantitat que aporten no només els mitjans públics sinó la resta de ràdios i televisions, perquè destinen diners a altres tipus de publicitat, i per això hem engegat dues línies per tenir altres ingressos, que són –com he explicat abans molt per sobre– totes les relacions comercials que podem establir amb Netflix, amb Movistar o amb d'altres, gràcies a l'èxit i al prestigi de les sèries de ficció que fem a Televisió de Catalunya, a TV3. I després hi ha un paper important, amb canvis de tendències a la publicitat, precisament, hi ha firmes comercials que el que ens demanen és que els prescriptors de la seva publicitat siguin presentadors nostres, que en parlàvem just en la pregunta d'abans.

I una altra línia que s'ha establert és tota la línia que ha estat treballant molt directament en Vicent, el director de la tele, amb el director comercial i de màrqueting, que és tot el tema a l'ajut de producció de continguts. I aquí sí que hem tingut una pujada important, perquè s'ha triplicat pràcticament del 17 al 18 aquesta aportació.

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps. (*Veus de fons.*) Cinc segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Dues coses, només. El consell de Govern d'aquest dimecres passat va aprovar dos acords per demanar, donat que estem en pròrroga pressupostària, dues aportacions a la Generalitat, una de 18,2 milions per al tema de l'IVA...

El president

Senyora Llorach, eren cinc segons. Se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...i una altra de 5,3 milions per al tema dels canvis..., temes de personal, de recursos humans.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, ràpidament, tant Esquerra com el PDeCat abans preguntaven sobre canvis d'una presentadora, de fet, de la Laura Rosel. Miri, la conseqüència de tot això, de tots aquests canvis és que aquesta periodista segurament fa una nit temàtica. No tenim periodistes a TV3 per fer aquesta feina? És a dir, incrementarem el pressupost?

És a dir, estem en una situació molt delicada i la conseqüència de tot això és que haurem de pagar una miqueta més per pagar una periodista per fer una nit temàtica que segurament podria fer un treballador de la corporació catalana.

No tenim contracte programa, que és el que ens dona l'estabilitat financera de la corporació, i això és el que dona tranquil·litat a la plantilla de treballadors. Continuem sense tenir contracte programa.

Què deia l'anterior contracte programa? Doncs, miri, molt senzill: «Estabilitat en la plantilla de personal». Hem passat del 40 al 45 al 50 per cent del pressupost, 55 per cent del pressupost, plantilla de personal. No anem bé, senyora Llorach, no anem bé! És una situació insostenible! A veure, li ho dic a vostè no perquè vostè sigui la responsable del que ha passat en els últims anys, però sí perquè entengui que aquesta és una situació insostenible i econòmicament no es pot admetre.

I acabo. No estic d'acord amb les aportacions extraordinàries. Ja li ho vaig dir l'última vegada: nosaltres no ho compartim, això ha d'estar al pressupost i no pot ser que cada vegada vostè hagi d'anar al Govern a demanar més diners per a la corporació, perquè això genera una dependència del Govern. I seria un altre debat i no voldria tenir-lo ara, eh? Jo no sé si la gran emergència en aquest moment a Catalunya sigui donar més diners a la corporació catalana per pagar els temes de l'IVA.

Insisteixo: contracte programa, plantilla de IVA i ser molt curosos en els recursos. No per res, sinó per l'estabilitat financera de la corporació. Nosaltres creiem en aquest projecte, però podria petar –ho dic així de clar, eh?–, podria petar econòmicament si no es prenen decisions ja.

El president

Gràcies.

Senyor Riera.

Josep Riera i Font

Seria per allusions, però no ho pot ser perquè ha dit PDeCat i nosaltres, en tot cas, som el Grup de Junts per Catalunya. M'ha semblat que feia referència a això. No tinc res contra el PDeCAT tampoc, però com a grup som Junts per Catalunya.

El president

Per contradiccions, gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del principi de garantia del pluralisme polític en el programa *Educar sota sospita* de TV3

323-00077/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el compliment del principi de garantia del pluralisme polític en el programa *Educar sota sospita*, i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Bon dia.

En el documental *Educar sota sospita* apareixen vintisiete persones que creen que en Catalunya no hay adoctrinamiento frente a solo dos que creen que sí. ¿A qué se debe esta desproporción de vintisiete a dos? Primera pregunta.

De estas dos personas, una es un profesor que muestra ejemplos de libros de texto donde se tergiversa la historia y la geografía. ¿Y qué hace el programa? Se las enseña a otro profesor para que las desmienta. Es decir, el profesor que afirma que hay adoctrinamiento no puede defenderse y tiene a una persona que por detrás lo va contradiciendo.

¿Por qué no aparecen los dos profesores en igualdad de condiciones? Segunda pregunta.

Por otra parte, hablan del informe AMES, sobre adoctrinamiento, un informe de apenas cincuenta páginas y anterior al 1 de octubre, pero silencian el informe de Societat Civil Catalana, de más de trescientas páginas sobre adoctrinamiento y, además,

basado en el 1 de octubre, que teóricamente es el tema de este supuesto documental. ¿Por qué no hablan de este informe?

Por otra parte, entrevistas a familias, exalumnos y exalumnas del Institut el Palau como si fueran personas que no tuvieran nada que ver las unas con la otras, pero resulta que todas son de una plataforma –minoritaria, por cierto– de apoyo a los profesores denunciados. Uno, ¿por qué no explican que todas estas personas, que presentan por separado, forman parte de una misma plataforma –que es minoritaria, insisto? Y, dos, ¿por qué no entrevistan a nadie que apoye a los alumnos, que es la posición mayoritaria? Para poner un ejemplo, todos los alumnos de bachillerato hicieron una sentada a favor de los alumnos.

Y, finalmente, el programa, este supuesto documental, se basa en una premisa falsa, y es que los profesores están denunciados por haber hablado en clase del referéndum ilegal. Si esto fuera cierto estaría denunciada la mitad de la profesión docente en Cataluña. Las denuncias no son por eso. Las denuncias son porque presuntamente los profesores dejaron a los alumnos.

¿Por qué este documental se basa en una premisa falsa?

He hecho seis preguntas muy concretas y espero respuestas.

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Potser li hauré de repetir, perquè com que ha parlat tan ràpid i tenim una miqueta de temps, i vostè encara se n'ha reservat una mica, li diré que repetisca alguna, perquè no les he pogut apuntar totes.

Vostè diu perquè parlen vint-i-set persones que diuen que a Catalunya no hi ha adoctrinament i dues que sí. No sé d'on surt aquest compte. Sí, sí, jo ho he fet i vostè també. No sé d'on surt aquest compte.

Vostè, no ho sé, per exemple, compta els alumnes que parlen entre ells amb una espècie de grupet sobre com veuen la seva participació en l'educació que han de fer els professors? És que no ho sé, si ho vol ens asseurem vostè i jo i comptarem. A mi no em surten els mateixos comptes. Per tant, com que hi ha aquesta diferència de partida...

Vostè diu que perquè surten dos professors i un professor li diu el que ensenya l'altre i l'altre no el que diu l'altre. Doncs, miri, no ho sé, ho preguntaré. A mi em va semblar, quan vaig veure el reportatge –l'he tornat a veure aquest matí, per si de cas– que els dos tenien bastant llibertat per parlar i que quedaven bastant clares les dues posicions.

Em pregunta perquè vam passar els responsables del programa informe d'AMES i no el de Societat Civil Catalana. Doncs, supose que perquè no passen trenta-cinc informes de fundacions, societats i entitats, que parlen exactament del contrari del que diu vostè. Van triar-ne un que era representatiu..., efectivament, tal com Societat Civil Catalana, d'una entitat que és minoritària.

Em pregunta vostè també que per què no es parla amb els alumnes. Bé, doncs, primera, jo quan vostè diu «*apoyar a los alumnos*» no sé si està parlant de tots, punt número 1. Segurament vostè identifica la part que no crec que siga menys, sinó la part de la demanda, en aquest cas, com la part del tot, com solen fer bastant vostès. Jo no sé si tots els alumnes són com vostè ho diu. Són mil cinc-cents i a mi em sembla que no. En tot cas, va haver-hi algunes persones que no van voler parlar, en aquest documental. Per exemple, no van voler parlar alguns dels alumnes, lògicament –el cas està *sub iudice*–, vostès juguen amb molta alegria amb tot això, però, que havien presentat, els seus pares, o un altre representant, demandes.

No van voler parlar, tampoc, els professors. I alguns van reconèixer que no parlaven per por. Per por, per exemple, a que això els perjudique en el judici, i per por,

per exemple, també, a represàlies. Per tant, molta gent en aquest documental no vol parlar perquè se sentia coaccionada. D'un costat i de l'altre costat. I què va fer, la gent, i els responsables del programa? Doncs, parlar amb tota la gent que sí que volia parlar. I torne a insistir-li, no em surten aquests comptes. Si me n'he deixat alguna, me la comentarà i intentaré contestar-la també. Crec que quatre o cinc, no sé si em falta alguna, però gustosament, ja ho ha vist.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Si moltes persones no van parlar per por, i només dues defensen que a Catalunya hi ha adoctrinament, està molt clar qui té por a l'hora de parlar i per què. Mire, esto es un supuesto documental, insisto, basado en una premisa falsa, y es la prueba evidente de que TV3 manipula cada día. Además, hay una desproporción de risa entre los partidarios de una opción y de otro, y se oculta información importante, como, por ejemplo, que estas personas forman parte de una plataforma.

Mire, es un documental que no conoce el rigor y la neutralidad, ni aunque se tropiece con ellas. ¿Hasta cuándo piensan seguir utilizando los medios públicos como altavoz de los postulados nacionalistas y separatistas?

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, breument, perquè no li queda temps.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Doncs no ho sé, supose que si se refereix a mi, o a la gent que hi ha a TV3, doncs, fins que canvien a tot el personal que fa aquesta mena de documentals, a tots els informatius, o també em canvien a mi. I aleshores, segurament faré la televisió que li agrada a vostè. Escolte, parlant de por, deu professors incoats en aquesta causa han canviat d'escola. I parlant d'una altra cosa, de rigor i de professionalitat, al *30 minuts*, li enviaré la llista de premis internacionals, de reconeixements internacionals que té el programa *30 minuts*. El mateix programa que vostè està dient ara que ni té rigor ni té professionalitat.

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

I arribaré a una conclusió molt clara: Que vostè no està d'acord ni amb tots aquests premis, ni amb totes les instàncies que els han donat. Són desenes, per cert.

El president

Passem a...

Sònia Sierra Infante

Per contradiccions, si us plau?

(Veus de fons.)

Home..., ha dado la palabra a todo el mundo...

El president

Té la paraula, quinze segons.

Sonia Sierra Infante

Sí, jo només he parlat d'un documental concret, del *30 minuts*, porto anys aquí, a la «corpo», i mai havia parlat del *30 minuts*, sinó d'aquest programa en concret. Això és un documental basat en una premissa falsa, això per començar i ja nega tota l'objectivitat.

Gràcies.

El president

(El director de Televisió de Catalunya demana la paraula.)

Senyor Sanchis, no hauria de tenir, però... *(Rialles.)*

El director de Televisió de Catalunya

Sí, és una contradicció enorme, perquè si vostè treu una categoria d'un programa només, que diu que l'ha seguit i que li agrada, doncs, mire vostè, tenim un petit problema, potser, el té vostè en un programa. Jo no el tinc, però evidentment això no és ni expansible ni a tota la televisió ni a tot el 30 minuts.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del deure constitucional de garantir el principi de pluralisme polític

323-00078/12

Sobre el compliment del deure constitucional de garantir el principi de pluralisme polític i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. El periodista Jaume Vives ha analitzat quaranta-cinc programes de TV3, per veure quina és l'orientació política dels seus presentadors i els seus directors. D'aquests quaranta-cinc programes n'ha descartat deu, perquè no han trobat declaracions públiques ni xarxes socials dels seus realitzadors. Ens queden trenta-cinc programes. D'aquests trenta-cinc, trenta estan fets per persones que, de forma pública, de forma lliure, han expressat el seu suport a la secessió.

Un d'ells està dirigit per una persona que es manifesta no independentista, un altre dirigit per una persona equidistant i tres d'ells, no s'han pronunciat. Això vol dir que, el 85,7 per cent dels programes de TV3 estan dirigits i presentats per persones clarament independentistes. Insisteixo, això és una anàlisi feta a partir de declaracions públiques, en obert, que tothom pot comprovar que són certes. Òbviament, ser separatista no et fa ni millor ni pitjor periodista ni presentador ni director, però el que és cert és que la proporció d'un 85,7 per cent de separatistes a TV3 no és un reflex de la societat catalana, on els separatistes, amb prou feines, arriben al 47 per cent.

A això hem de sumar que la directora de la corporació, el director de Catalunya Ràdio i el director de TV3 estan imputats per un referèndum il·legal. Senyora Llorach, jo no sé si estan caducats, el que està clar és que estan imputats. I, senyor Sanchis, això de la malversació i la desobediència, no és que ho digui el senyor Nacho Martín, és que això ho diu, des de *Crònica Global*, fins al *Nacional*, i ho acabem de comprovar ara mateix. En tot cas, què pensa vostè sobre el fet que la immensa majoria de directors i presentadors siguin partidaris de la secessió?

Gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Mire, crec que vostès, quan miren premsa i treuen conclusions, senzillament haurien de saber una mica..., i li explicaré tot seguit perquè li ho dic, això, haurien de ser una mica més exigents, no diré professionals, però una mica més responsables, també. I li explicaré per què. Jo em vaig llegir aquest informe, presumpte informe, que diu vostè. Me'l vaig llegir i vaig mirar els tuits de què vostè parla. I senzillament, aquest senyor arribi a conclusions –sovint ho fan vostès– que no són certes. Per què

menteix, aquest senyor? Perquè etiqueta com a separatistes aquelles persones que han fet tuits en contra, per exemple, de l'empresonament o de sistemes judicials o de sistemes policials com s'estan fent aquí.

I això què vol dir? Això vol dir que segurament, segons el càlcul de vostès, la senyora Ada Colau, alcaldessa de Barcelona, és separatista, també. *(Veus de fons.)* Sí, clar..., no, no..., d'acord. *(Veus de fons.)* Sí, sí..., no sé, ara mire..., no veig que hi hagi la representant del seu grup, però podem comentar a tota la gent que represente aquest grup, si se senten també separatistes i no sé si CDRs i tot això.

(Remor de veus.) Escolte, doncs, resulta que amb això, senzillament, des del meu punt de vista, s'equivoquen. I senzillament, aquest senyor s'equivoca també. I quan parla de separatistes podria dir de discrepants per exemple, amb tal com s'estan plantejant els judicis, o amb que hi haja presó preventiva. Perquè aquest senyor agafa un tuit sobre presó preventiva i converteix aquella persona en un separatista. Amb una categoria que a alguns els agrada molt per estigmatitzar, també, i criminalitzar, deshumanitzar, que són queixes que vostès tenen contínuament. Aquest és un separatista. Doncs bé, de la quantitat, del 70 per cent de persones que fan sobre tuits, no tenen res a vore amb el separatisme, sinó amb drets humans.

I per tant, m'agradaria que vostès això s'ho miraren una miqueta millor. No es cregueuren aquest senyor lo que diu només, sinó que feren com jo, i amb una miqueta més de responsabilitat, entraren en els tuits i els analitzaren abans d'abocar conclusions i judicis sobre professionals que es mereixen una mica més de rigor.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Miri, que vostè parli de rigor, la veritat és que fa una mica riure..., que si Ada Colau és separatista? Home, va votar sí, sí, a un referèndum il·legal i després va tornar a votar amb un altre referèndum il·legal. No sé si és separatista, si més no és una crossa del separatisme. I si no li agrada «separatista», doncs bé, el 85,7 per cent de les persones que treballen a TV3 o són separatistes, o estan en contra d'Espanya, estan en contra del nostre estat de dret, i es manifesten així.

Per cert, vaig estar mirant els tuits, no veig que es queixin de la presó provisional de molts altres ciutadans que estan en aquesta mateixa situació. A Catalunya, sembla que només els interessin uns quants. Nosaltres, com pensem que els polítics no han de tenir privilegis, evidentment no estem d'acord amb aquesta posició. Miri, vostès poden venir aquí un divendres més, i dir que TV3 és la televisió més plural, però la realitat és que la immensa majoria dels seus responsables i la immensa majoria de la seva audiència, són persones separatistes o molt properes als postulats separatistes.

TV3 és una televisió feta per i per a separatistes i evidentment, d'una persona que està imputada i reprovada per aquest Parlament, l'únic que esperem és que ens anunciï la data de la seva dimissió.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs mire, pot esperar asseguda, si espere que jo anuncie la meua data de la meua això..., punt número 1. I punt número 2, a mi m'agrada que vostè només mire els tuits d'aquestes persones, els que ha publicat aquest periodista, i no els altres i que vostè torni a arribar a conclusions generals respecte a tot. I li diré una altra cosa, per acabar –me la guardava per al final, això de les audiències, però la hi diré ara i molt ràpidament. Mire, ahir van fer un partit per televisió i el vam emetre tres canals –Barça-Llevant. El va emetre TV3; Televisió Espanyola, per la 1, i Gol TV.

A TV3, el van mirar 712.000 persones; a Televisió Espanyola, per obert, 141.000 persones, i a Gol TV, 129.000 persones. Això vol dir que, si tots aquests 712.000 són separatistes i, en contrast amb la gent que li interessa el futbol... (*Sonia Sierra Infante pronuncia uns mots inintel·ligibles.*) Me deixa continuar? És una afirmació que ha fet vostè, és una afirmació que ha fet vostè. I la pregunta que li he contestat m'ha dit: Quan pensa dimitir? Li ho dic, no pense donar-li aquest gust a vostè. Mire, ja li he contestat. I ara, continuem: 712.000 separatistes, contra 141.000 i 121.000, doncs és estrany que el separatisme pervers encara no haja triomfat.

El president

Passem a la següent pregunta.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les dades d'audiència del 2018

323-00073/12

Dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les dades d'audiència. I la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula...

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Senyor Sanchis, al començament d'any vostès van anunciar que TV3 va tancar el 2018 amb una quota d'audiència mitjana anual del 14 per cent, que ha representat el lideratge absolut dels canals de televisió en obert a Catalunya i que, a més a més, és el millor resultat dels últims sis anys. També van explicar que TV3 és la cadena generalista que més va créixer l'any passat i que va liderar les dues franges horàries de més consum, el *day time* i el *prime time*. No hi ha dubte que són dades molt bones, tenint en compte les limitacions pressupostàries que hem comentat abans, i la competència dels canals dels tres grans grups d'àmbit estatal, dos de públics i un de privat, que compten amb molts més recursos que la corporació.

Precisament per això, voldríem que fes una valoració de les dades d'audiència de tots els canals de la corporació, en conjunt, no només de TV3. I també que valorés, quina repercussió estan tenint en les audiències, l'augment continuat de l'oferta de continguts audiovisuals, i els canvis d'hàbits de consum televisiu de la població. En definitiva: Com valora els resultats d'audiència de l'any passat, des de tots els punts de vista, i com preveu que evolucioni aquesta qüestió en el futur, tot i que ja hem avançat una mica el tema de les audiències?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyora diputada, clar, això seria no motiu d'una tesi doctoral, sinó d'una enciclopèdia, perquè realment, tal com van les tendències, els nous canvis de suports, els nous canvis de comunicació, d'hàbits comunicatius, de rebre informació, etcètera..., això mereix reflexions contínues, anàlisis, en fi..., moltíssimes coses.

Mire, el que podem dir, sintetitzant, és que hauríem d'estar més preparades del que estem per encarar els pròxims canvis. Però dins del que vivim, estem en una boníssima posició, respecte al nostre primer canal, que és TV3, és veritat, i en una situació bastant més precària en altres canals, però cada u exigiria una reflexió o un estudi separat. Vaig dir un dia en aquesta cambra, que em preocupava molt, per exemple, el Canal Super3, el canal infantil de la corporació. Per què? Perquè el mes d'agost de l'any passat, que són coses que..., es veu que això no preocupa als ciutadans ni ens

hem de preocupar, però l'audiència de tots els canals infantils va baixar en un cinquanta per cent.

És a dir, l'hàbit de consum infantil en televisió va passar, de la televisió convencional, segurament, a la tauleta. I això vol dir que, a partir d'aquest moment, programes a la carta, programes gravats, etcètera, tenen molta més importància que la programació que nosaltres oferim contínuament. I amb quins mitjans podem combatre, per dir-ho així, aquests canvis? Escassos, perquè ho denunciem diferents diputats contínuament, però és una discussió enorme, sobre quins són els nostres recursos. A mi no em competeix, ocupa altres instàncies, però, en tot cas, per fer el que voldríem, segurament caldrien més recursos.

I segurament són vostès, en aquest Parlament, els que han de decidir cap on van aquests recursos. Però nosaltres tenim prou recursos per aconseguir un primer canal, TV3, que funciona molt bé, amb uns resultats òptims, i tenim pocs recursos per fer el que voldríem en uns altres. Que podíem parlar en successives intervencions, perquè demana bastant més temps.

Només una cosa, per acabar: Quan vostès parlen amb mi, puc acostumar-me a fer un to irònic, puc respondre d'una manera que no els agrada, però jo no em ric mai del que diuen. I em sembla que aquestes faltes de respecte que tenen alguns diputats en aquesta comissió, algú també els ho hauria de fer notar. Mai he rigut quan algú de vostès m'ha fet una pregunta o ha fet una intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Passem a la següent pregunta.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les audiències de l'emissora del 2018

323-00083/12

Dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les audiències de l'emissora del 2018 i la formula el diputat Eduard Pujol, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

Bon dia, presidenta; director; senyores i senyors diputats. El mes de desembre es va conèixer el tercer EGM de l'any 2018, el primer de la temporada 2018-19. Al director de Catalunya Ràdio, el senyor Gordillo, li demanaré l'opinió sobre aquesta EGM, però abans, d'entrada, una consideració. Considero que en aquesta comissió es parla poc d'audiències, d'ambicions, de reptes i de lideratges, sobretot quan es parla de la ràdio pública d'aquest país.

Si en aquestes quatre parts s'hagués parlat més de lideratges els últims deu anys, posant pressió a les direccions, posant les coses complicades als directors que venen aquí a explicar-se, potser avui l'EGM ens dibuixaria una altra realitat. Però els grups de l'oposició i avui ha sigut una demostració, viuen pendents de la cantada de Nadales, de fer de policia política de la coma i el punt, enlloc de parlar de models, enlloc de parlar de ràdio. Tractem una realitat professional, com una realitat política, i ens equivoquem.

La ràdio és ofici, la ràdio no és política, la ràdio és llibertat i és olfacte, i aquí hi posem cadenes i límits. Ens equivoquem.

Catalunya Ràdio va néixer el 1983, es va fer gran molt ràpidament en un mapa radiofònic dominat, aleshores, per Ràdio Barcelona. Catalunya Ràdio va sorprendre per l'atreviment de la graella, pel talent d'uns professionals molt joves i molt bons i per haver creat un model de ràdio nou, capaç de combinar el rigor d'una idea de

ràdio institucional, la ràdio nacional del país, amb un to particular, una banda sonora pròpia i identificable. Només Catalunya Ràdio parlava com Catalunya Ràdio.

Apostant pels esports, pel Barça, com deia l'eslògan: «La ràdio nacional i més esportiva» també va tenir la sort, l'encert –a vegades dels encerts se'n diu sort–, doncs bé, l'encert de tenir com a cap de programes Josep Cuní, un Cuní ambiciós, disposat a trencar motlles, i els va trencar.

Amb aquests ingredients, Catalunya Ràdio va aconseguir el lideratge de la ràdio a Catalunya els primers mesos de l'any 92, l'any olímpic, l'any de la primera Copa d'Europa del Barça.

La ràdio nacional de Catalunya va aprofitar aquest lideratge per fer-se immensa, una emissora absolutament potent, amb una força que la va convertir en un objecte de referència indiscutible.

Però, Catalunya Ràdio va topar amb la política, novament, i amb una decisió que ha marcat la història del mitjà a Catalunya. L'hivern del 2004, es va anomenar directora de Catalunya Ràdio la senyora Montserrat Minobis, un greu error. Va ser un error que no es va saber corregir a l'hora, i avui, segurament, la història del mitjà encara s'escriu a partir d'aquesta decisió.

Ho dic perquè, de Catalunya Ràdio, en van marxar, res, tres premis Ondas, per exemple, Jordi Basté, Toni Clapés i, una mica més tard, Antoni Bassas, completant una sèrie de decisions absolutament errònies.

Més tard, el director de Catalunya Ràdio d'aleshores, Oleguer Sarsanedas, a tocar del 2009, va acabar de dinamitar el capital de prestigi i d'autoestima de la ràdio nacional del país dient que ser líder no era important. Doncs, dient una cosa així, el mes normal és que acabis perdent el lideratge.

Ho dic perquè...

El president

Senyor Pujol, hauria d'anar acabant.

Eduard Pujol i Bonell

Sí, però és que un dia que algú parla de ràdio, deixi'm una mica més. *(Rialles.)*

El president

Sí, però...

Eduard Pujol i Bonell

O sigui, estaria bé.

(Rialles.)

El president

Ja li estic deixant una miqueta més. Li estic deixant una miqueta més.

Eduard Pujol i Bonell

Estaria bé, estaria bé.

El president

Li estic dient que vagi acabant.

Eduard Pujol i Bonell

Vull dir, he explicat coses que, potser, algú no sabia i, per tant, va bé fer memòria. Deixi'm un minut més, si us plau.

El president

No, un minut, no li puc deixar un minut, senyor Pujol. *(Veus de fons.)*

Eduard Pujol i Bonell

És que ens estem discutint per un minut.

El president

No li puc deixar un minut més, si us plau.

Eduard Pujol i Bonell

Ens estem discutint per un minut...

El president

No.

Eduard Pujol i Bonell

...i ja hauria acabat. Miri, a l'abril del 2009, Catalunya Ràdio va perdre el lideratge, que passava a RAC1.

El senyor Gordillo, jo li reconec que, en els últims tres anys, ha hagut de fer una feina molt complicada i l'ha feta. Vostè ha fet una mica de Houdini. Amb molt males dades, a vegades, ha creat... *(Veus de fons.)*

El president

Senyor Pujol... *(Veus de fons.)* No, no, ja acaba, ja en porta més d'un minut, senyor Pujol.

Dos segons per finalitzar. *(Veus de fons.)* Sí.

Eduard Pujol i Bonell

La diferència, avui, és de 245.000 oients. Fa deu anys, la diferència era de 21.000 oients, només, s'ha multiplicat per deu. Catalunya Ràdio tornarà a ser líder. Com valora les audiències?

El president

Senyor Pujol, si us plau.

Eduard Pujol i Bonell

Ja he acabat.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, Catalunya Ràdio ha tancat l'any 2018 amb un nou rècord d'audiència: 644.000 oients escolten la ràdio pública cada dia.

Aquest és un rècord històric, però que se suma al rècord de l'any 2017. El 2018 hem incrementat un 1,4 per cent la xifra de l'any anterior. De manera que, en els dos últims anys, Catalunya Ràdio hem aconseguit superar, consecutivament, les millors xifres de la nostra història.

Aprofito avui, aquí, per dir-los que l'informatiu *Catalunya Migdia*, amb Òscar Fernández i amb Empar Moliner, és el programa informatiu de ràdio líder i més escoltat a Catalunya. Amb un 16,3 per cent de creixement respecte al 2017 i amb 143.000 oients diaris durant el 2018. És l'informatiu de ràdio líder. Concretament, en el darrer EGM, ha aconseguit 152.000 oients, superant el seu propi rècord.

També és destacable l'increment d'oients respecte a l'any anterior que ens han deixat el buc insígnia de la graella, *El matí de Catalunya Ràdio*, dirigit per Mònica Terribas, amb un 4,3 per cent de creixement i 514.000 oients diaris durant el 2018.

Aquest augment és una tendència constant en la majoria de programes. L'espai de tendències a les xarxes *Popap*, conduït per Mariola Dinarès, amb el 14,3 per cent. O els programes esportius *Tot costa*, amb Jordi Costa i Sònia Gelrà, amb un 11 per cent. I el *Tot gira*, de diumenge, amb David Clupés, que també creix un 6,7 per cent respecte a l'any anterior.

És destacable, d'altra banda, la bona acollida que han tingut, en la seva estrena, nous programes de la graella d'aquesta temporada, i que han estat líders en la seva

franja, com són *Crims*, amb Carles Porta, i *Un restaurant caníbal a Berlín*, amb Paula Molés.

Pel que fa al conjunt d'audiència del grup d'emissores de Catalunya Ràdio, l'any 2018 també l'hem tancat amb les millors audiències de la història. El global d'oients que escolten Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, Catalunya Música i iCat ha crescut en 7.000 oients respecte al 2017, i és en l'actualitat d'un total de 755.000 oients.

Vull felicitar, com sempre faig, als professionals de la casa i agrair la confiança dels oients per valorar el rigor i el vigor de la ràdio pública.

El 2018 l'audiència digital a Catalunya Ràdio ha augmentat un 24 per cent a Catalunya, segons dades de ComScore, que, com vostès saben, és el mesurador de referència a internet.

Hem tingut una mitjana mensual de 544.000 usuaris únics mensuals, que han accedit als continguts digitals de la ràdio pública, a través de la web i les aplicacions mòbils.

I, per acabar, dir-los que Catalunya Ràdio també ha registrat un increment destacable a les xarxes socials. El perfil principal de la cadena a Twitter ha crescut un 13 per cent, i ja tenim 214.000 seguidors. A Facebook, hem crescut un 15 per cent, i comptem amb 80.000 amics. I el creixement més gran l'hem registrat en una xarxa que està creixent força, que és Instagram, amb un 180 per cent, superant els 37.000 seguidors.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, una petita contradicció. Deu segons.

El president

Li dono deu segons. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, reivindicar la figura del conseller Juan Manel Tresserras, ja que no ho fa Esquerra Republicana, ja ho farà jo. Segurament una de les etapes més brillants que ha tingut la ràdio pública, i per tant reivindico aquestes decisions que fa un moment s'acaben de criticar per part del grup –ja no sé ni com se diu– com una de les millors etapes...

El president

Senyor...

David Pérez Ibáñez

...la del conseller Tresserras.

El president

Senyor Gómez del Moral, per què em demana la paraula?

Gerard Gómez del Moral i Fuster

No, per contradiccions i gairebé per al·lusions del senyor Pérez. Però... No sé si me la concedeix. M'esperaré.

El president

Sí, té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

D'acord. No, és que jo soc molt disciplinat. (*Rialles.*) Jo no només defenso el conseller Tresserras, sinó el professor Tresserras, del qual jo estava a la seva facultat, la de Comunicació, a l'Autònoma, a qui admiro, estimo i per mi és un referent del món periodístic i de la comunicació.

Senzillament –senzillament–, i acabo amb això, jo crec que les sessions de control són preguntes dels grups parlamentaris al govern de la corporació, i respostes. Per tant, no entenc –i per això no demano la paraula, perquè no estic d'acord en aquest ús abusiu de les contradiccions i les al·lusions– perquè és una sessió de control entre els membres de la corporació i els grups parlamentaris. Senzillament per això jo no l'he demanat en tota la sessió d'avui, ni normalment la demano en cap sessió perquè crec que no és procedent fer-ho.

El president

I la presidència d'aquesta comissió li agraeix aquesta actitud. I li demanaríem a la resta dels portaveus dels grups parlamentaris que es cenyissin a les normes de la comissió i que no abusessin de la bona fe de la presidència d'aquesta comissió.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre les avaluacions de la qualitat i l'audiència als mitjans de comunicació de la Corporació

322-00061/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre les avaluacions de la qualitat i l'audiència als mitjans de comunicació de la corporació. I la formula el diputat Martín Barra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidente. Intentaré atender a su solicitud, que acaba de hacer ahora. Faltaría más.

Señora Llorach, buenos días. Desde el año 2008, la corporació mantene un contrato con la consultora GFK para realizar valoraciones cualitativas de sus programas. Hasta ahora nos ha costado unos 2,2 millones de euros.

Ustedes se vanaglorian de que los informes de esta empresa avalan la calidad, la credibilidad y la imparcialidad de TV3 y, ¿dónde están?

Según los contratos, que tan caros nos cuestan, GFK ha de proporcionar informes diarios y mensuales, pero cuando pido al Govern que me envíe copia de esos informes, me dice que no los hace GFK, que se los cocinan ustedes mismos, con los datos, eso sí, de la aplicación de GFK. Y me envía unos cuantos ejemplos, por cierto, vaya ejemplos.

Señora Llorach, mi pregunta es muy sencilla. En este caso, y no hago categorías, en este caso ¿quién miente? ¿Ustedes, cuando se llenan la boca con los informes de GFK, o el Govern, cuando me dice que se los cocinan ustedes mismos?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Doncs no menteix ningú. Realment, quan ens arriben dades de qualsevol informe, igual que els de Kantar Media, totes les dades, quan arriben, el servei d'anàlisi d'audiències de la casa els analitza. I, evidentment, destaquem aquells tres o quatre aspectes del dia anterior.

Evidentment, ho ha dit abans el director, destaquem l'audiència del partit de futbol del dia abans, no destacarem el programa de... –m'ho invento, eh?, perquè no tinc ara aquí– les dotze del migdia, que ha tingut una audiència del 8 per cent. Destaquem aquell programa que ha tingut una audiència del 25 per cent, evidentment.

I això vol dir que estem cuinant les dades de Kantar Media? No. Tenim moltes dades i destaquem algunes d'aquestes dades. Que a vegades no diem, per exemple, el director, abans, que parlava d'audiències, no ha dit que les televisions estan perdent, de forma general, aquest 18 han perdut un 6 per cent dels espectadors, mentre que el consum de TV3 ha crescut un 12 per cent. I són dades importantíssimes.

O que cada mes passen per TV3 5 milions d'espectadors, d'audiència acumulada. Això no és cuinar les dades. Això és reflectir, de tota aquesta munió de dades que ens arriben, de Kantar Media, de GFK, de ComScore, etcètera, aquelles dades que fan que la nostra televisió vagi endavant.

I què fem, a més a més, amb el GFK? Ens diuen quina és l'anàlisi qualitativa dels programes. I, per tant, ens ajuden a millorar, aquests estudis.

Per tant, vostè diu: menteix el Govern o menteix...? No, no menteixen cap dels dos. En absolut. Les dades hi són i nosaltres, el nostre servei d'anàlisi de la casa en fa el tractament, i després les divulguem.

El president

Senyor Barra, té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Un dato cuantitativo de Kantar Media... Un dato cuantitativo de Kantar Media es cuantitativo. Cuando de un dato cuantitativo se quiere hacer cualidad, se quiere hablar de qué programa es mejor o que otro, hace falta interpretarlo. Y esa interpretación se la están haciendo ustedes mismos, a partir de unos datos cuantitativos, ustedes interpretan sobre su calidad.

Y, además, hacen gráficos tan divertidos como este que me ha enviado (*l'orador mostra un full a la cambra*) el Gobierno. Es el ranking de calidad de las cadenas de un mes en particular. Todos son similares y resulta que TV3 se sale en ranking de calidad. Pero, claro, entre TV3 y la siguiente hay 4 décimas de diferencia, señora Llorach. Se lo pongo así, a ver si lo ve. No, ya le digo, son 4 décimas. Esta barra de aquí son 7 puntos, 7 puntos, 4 décimas. Esto, manipulación, no, burda manipulación de los datos, señores.

Por ejemplo, entre los catorce informes mensuales que me ha enviado el Gobierno, hay ocho –ocho de catorce– en los que, mire usted, los informativos de TV3 no son los más imparciales –tampoco los que menos, ¿eh?, eso es cierto. En ocho de catorce, no son los más imparciales. Y luego, claro, ustedes informan, sacan sus autonoticias de autobombo sobre su autococina, no recuerdo haber visto esto en ninguna de sus autonoticias de autobombo, señora Llorach.

Mire, a mí, a este diputado, esto de que ustedes paguen 2 millones para que alguien evalúe su calidad y estén ustedes interpretándose a sí mismos los datos, me parece un escándalo. Y pienso llegar al fondo y pienso hacer más preguntas, faltaría más. Ya las tengo preparadas, igual tengo tiempo, y las registro hoy.

Pero hoy, como aquí ya no hay mucho tiempo, imagino, le hago una última pregunta. Señora Llorach, de verdad, ¿quién les cocina los datos? (*L'orador mostra un full a la cambra.*) ¿Quién es el señor Tezanos, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, si us plau?

Y mire, cuando nombro al señor Tezanos no digo nada de ningún otro empleado del CIS, ¿eh? Tampoco de ningún otro empleado de la «corpo», por si acaso, que a veces tienen tendencia a generalizar y a hablar mal de los trabajadores cuando hablamos mal de los que dirigen la corporació.

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, aquest quadre que m'ensenya no sé d'on l'ha tret, però en tot cas..., però en tot cas... Però jo soc la vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. No estic al Govern.

En tot cas, demanin-li al Govern d'on ha tret aquest quadre. Jo és la primera vegada que el veig. Vostè me l'ensenya. Per tant... I, en tot cas, hi hauran les gràfiques que hi ha, però des d'aquí no ho veia, però hi havia números absoluts. Per tant, no sé on hi veu la mentida.

Doncs, sí, la valoració qualitativa que ha obtingut TV3 és un 8,5 i està molt per sobre de les valoracions qualitatives que els altres programes. I no som l'única televisió europea que fa servir aquestes dades qualitatives. Les britàniques, BBC i ITV. L'alemanya, ZDF; l'holandesa, NPO. La irlandesa RTE. La belga, BRT. La russa, CTC. Si totes les empreses públiques europees fan servir aquest sistema de qualitat, igual que a l'Estat espanyol es fa servir el de Kantar Media, serà per la seva credibilitat.

Per tant, jo el que li agrairia és que no posés en qüestió la feina professional que fan, tant l'empresa GFK, com el personal d'audiències de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals l'espai català de comunicació audiovisual

322-00065/12

Passem a l'última pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre l'espai català de comunicació audiovisual. I la formula la diputada Natàlia Sanchis, pel Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, bon dia de nou i, una prèvia, disculpin les entrades i sortides; estem de forma simultània al grup de treball d'equitat del Parlament.

Bé, com diu la pregunta, volíem saber l'estat de la qüestió sobre com es troba la possible reciprocitat entre el senyal de TV3 i la nova televisió pública del País Valencià À Punt.

Faré referència a una moció de la legislatura passada, però que es va aprovar el 2016, on hi havia tot d'acords que posàvem de manifest diferents punts que tenien a veure sobre la necessitat de potenciar aquest espai de comunicació audiovisual en català entre les Illes, el País Valencià, la Catalunya Nord i el Principat.

En aquest sentit, moltes de les qüestions que plantejàvem, que algunes tenien a veure amb mostrar un reconeixement a tots aquells col·lectius que havien lluitat des de la societat civil per la televisió en català, per tenir una força i una estratègia conjunta, a banda de qüestions més concretes pel que fa a compartir contingut.

I també ens agradaria incorporar a aquesta pregunta quina és la valoració que fan del *Bon dia tv*, que IB3 i Televisió de Catalunya estan compartint espai a nivell *online*.

Però bé, també quina és l'estratègia i quin és el plantejament sobre aquestes qüestions per part de la presidència de la corporació.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, compartim, com no pot ser d'altra manera, la importància de vertebrar l'espai de comunicació català i treballar per un mercat cultural sostenible i normalitzar l'ús social del català en la comunicació de masses és un dels objectius d'aquesta corporació.

I, per tant, històricament, hem estat treballant. Malauradament, va haver-hi l'apagada del País Valencià, que va durar més de cinc anys, i l'apagada de les emissions de TV3 també en territori valencià.

Avui jo crec que ens trobem en un altre escenari. S'ha recuperat la televisió pública valenciana i la ràdio pública valenciana amb À Punt. El conveni de reciprocitat entre els dos governs –perquè no el fa la corporació, el fan els dos governs– és vigent. Sé que el País Valencià, la presidència del País Valencià ha expressat que cal ampliar l'espai radioelèctric pel que fa als múltiples que té el País Valencià per poder arribar a aquesta reciprocitat.

Tenim projectes, mantenim projectes conjunts en l'àmbit de la producció. Un exemple, i al qual m'agradaria que s'hi incorporessin tan aviat ells considerin, és el *Bon dia televisió*. Està funcionant i estem treballant amb IB3 perquè la segona part de tirar endavant aquest programa, aquests continguts per Internet era que pogués haver-hi un informatiu amb temes culturals compartit, un cop a la setmana, des del qual informen des d'IB3 o de les informacions que es fan a TV3, i s'està treballant de cara a poder-ho fer.

Per tant, som conscients, som molts conscients de la necessitat i de la importància de vertebrar aquest espai. Però que nosaltres en siguem conscients no vol dir que les altres parts responguin amb la mateixa celeritat i amb les mateixes ganes i impuls que li volem donar nosaltres.

És importantíssim, sobretot per la llengua catalana, tenir aquest espai. I no només per això, sinó també per totes les empreses de producció audiovisual que poden treballar per tots els territoris de parla catalana.

Per tant, com a Consell de Govern i com a corporació, seguirem treballant perquè això sigui una realitat ben aviat i que no només, per exemple, el *Bon dia* estigui entre TV3 i IB3, sinó que també s'hi pugui afegir À Punt.

El president

Gràcies. Senyora Sánchez, té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Sí, bé, gràcies. Ja ho sap que compartim aquesta idea, però el que desitgem és que més enllà de les idees, per la part que els toca, es pugui aprofundir en aquesta estratègia conjunta pels objectius que compartim, que és realment poder potenciar i donar força, i donar un espai comunicatiu de qualitat a més de 14 milions de catalanoparlants dels Països Catalans.

En aquest sentit, també hi ha una qüestió que no hi hem entrat, que és pel que fa a la Catalunya Nord. Nosaltres sí que també els volíem preguntar quin és l'estat de la qüestió sobre el tema de les desconexions territorials que s'havien proposat i que van ser aprovades en la moció que li faig referència del 2016, així també com la qüestió de tenir la coresponsalia a Catalunya Nord, que s'havia tingut en el seu moment.

Creiem que és important en aquest sentit, més enllà de qüestions que afecten el Govern del País Valencià o als governs de les Illes, com està també la tasca des dels mitjans públics del Principat per poder donar suport als altres territoris, i concretament, en aquest cas, amb l'especificitat de la Catalunya Nord.

El president

Senyora Llorach, deu segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Em deixa deu segons. Pel que fa a la Catalunya Nord, es dona cobertura des de comarques gironines, com molt bé saps.

Dic l'estadística de memòria, però des que es fa des de Girona hem incrementat la presència de notícies de la Catalunya Nord en els informatius de televisió. Per tant, l'estratègia que s'està utilitzant és fer visible el que passa en el territori de la Catalunya Nord, encara que no hi tinguem específicament una delegació de la corporació allà.

El president

Gràcies, senyora Llorach.

Doncs, amb aquesta última intervenció acabaríem la sessió.

Gràcies a tots per assistir-hi.

S'aixeca la sessió i, en tot cas, els portaveus si es poden quedar per mirar els pròxims dies de comissió?

Gràcies. Bon dia a tothom.

La sessió s'aixeca a les un quart d'una del migdia.